

HENDRIK GROEN OPGEWEKT NAAR DE EINDSTREEP

bewerking jibbe willems voor bos theaterproducties juli 2022

HENDRIK

LEONIE (soms ook ROSA, soms ook EEFJE)

FRIDA (jong) (soms AAFKE)

(DE HOND)

ENSEMBLE (3 acteurs) (m/v/x)

→

WINKELBEDIENDE

MEDEBEWONERS

SLIEDRECHT

SLUITER

VAN MOLEN

BERGER

VERKLEY

KAMSTRA

DE ZEEUW

MENEER HOOGDALLEN

EVERT

GRIETJE

SLIJTER

LIDY DE ACTIVITEITENBEGELEIDSTER

GERIATER (hetzelfde personage kan door verschillende acteurs gespeeld worden)

DE MOEDER VAN FRIDA

VERPLEEGKUNDIGE(N)

SCHOONMAKER

WINKELBEVEILIGER

KOK

VADER VAN TWEE KINDJES

VOORBIJGANGER

DIRECTEUR

ONBEKENDE MEVROUW

ONBEKENDE MENEER

PORTIER

EDWARD

GRAEME

RIA

ANTOINE

EEN JONGE VROUW

...

1.

Vreemde opening – echo naar de eerste twee delen, die met een nieuwjaarsfeest beginnen. Dus mist, nevel, van het vuurwerk, van het weer, van de hersenschimmen, mag over het toneel stromen. Wellicht echo's en nabeelden van vuurwerk. Er klinkt muziek, iets klassieks, dromerig en optimistisch – of pop uit de ouderschapsjaren van Hendrik. Over het podium danst Hendrik, met een jong kind, zijn dochter Aafke. Hier loopt de tijd door elkaar. Er is het hier en nu van Hendrik, het toen en daar van zijn toen nog levende dochter, het dan en daar van het einde, waarin Hendriks hoofd opgaat in de Nevel.

2.

Uit de nevel doemt een jonge winkelbediende op. Ze is jong, vriendelijk, behulpzaam.

- HENDRIK Gelukkig nieuwjaar, jongedame.
- WINKELB. Oh, nou, u ook alvast gelukkig nieuwjaar,
u bent er vroeg bij, of laat,
ligt er maar aan hoe je het bekijkt.
- HENDRIK Beter te vroeg dan te laat.
- WINKELB. Kan ik u ergens mee helpen?
- HENDRIK Zie ik er dan zo hulpeloos uit?
- WINKELB. U staat al een tijdje voor het schap met babyvoeding,
dus ik dacht /
- HENDRIK / er is zoveel keus.
- WINKELB. Ja.
- HENDRIK Sperziebonen, gemengde groente, fruithapje,
wat is dit?
- WINKELB. Spaghetti Bolognese.
- HENDRIK Voor een baby?
- WINKELB. Of anders Massaman Curry.
- HENDRIK Curry.
- WINKELB. Dat is Thais.
- HENDRIK Taai?
- WINKELB. Met kip.
- HENDRIK Taaie kip?
- WINKELB. Heeft u anders een briefje bij u?
- HENDRIK Geen sprake van.
Een spiekbriefje, daar staat nablijven op.
- WINKELB. Dat moeten we niet hebben.
- HENDRIK Nee.
- WINKELB. Een boodschappenlijstje dan?
- HENDRIK O ja dat is waar ook,
mijn vrouw heeft me een lijstje meegegeven.

WINKELB. Zullen we daar dan samen eens naar kijken?

HENDRIK Nee hoor ik maak een grapje,
mijn vrouw is al ruim een jaar dood.

WINKELB. Oh.

HENDRIK Dus die geeft geen briefjes meer.

Beetje pijnlijke stilte.

HENDRIK Ach kijk, hier.

Hendrik geeft zijn boodschappenlijstje aan de winkelbediende.

WINKELB. Er staat geen babyvoeding op.

HENDRIK Nee waarom zou ik babyvoeding moeten hebben?
Dat is alweer een eeuwigheid geleden.
Dat maakte mijn vrouw zelf.
Heel ouderwets.

WINKELB. Hier, kijk, wijn.

HENDRIK Wijn!
Natuurlijk!
Ja. Yoghurt en tandpasta en zes flessen wijn.
Het wordt me allemaal weer helemaal helder.
Hartelijk dank hoor.

3.

HENDRIK Ik ben een beetje vergeetachtig aan het worden.
Niet vreselijk hoor,
meestal herinner ik me bijvoorbeeld wel dat ik vergeetachtig ben,
dus zo erg kan het niet wezen.

Maar op mijn leeftijd
denken de mensen al snel dat je¹..., hè?

Geen sprake van, natuurlijk.

Toch heb ik besloten weer te gaan schrijven,
'opdat wij niet vergeten',
en om wat structuur aan te brengen in het leven van alledag.

De dingen moeten niet door elkaar gaan lopen,
er zijn volgordes!

¹ ...dat je dement bent.

4.

De scène loopt door. Nu in de kamer van Hendrik in het tehuis.

LEONIE Wat zeg je?

HENDRIK Dat de dingen zich aan hun volgorde moeten houden.

LEONIE Doen ze dat dan niet?

HENDRIK Vooralsnog wel,
 maar we houden het in de gaten.
 Want vertrouwen is goed,
 maar controle is...?

LEONIE Beter.

HENDRIK Compliment van de meester.
 Juffrouw Jansen!

LEONIE Ga je alweer wandelen?

HENDRIK Waar is die ballengooier nou?

LEONIE Zullen we anders eerst een koffietje drinken?

Hendrik vindt de ballengooier.

HENDRIK Ah hier, moet je kijken wat een uitvinding,
 hiermee haal ik met wind mee soms wel twintig meter.

LEONIE Je bent een atletische jonge god.

HENDRIK Ik ben nog niet van plan het gevecht tegen de zwaartekracht op te geven.
 Juffrouw Jansen!

LEONIE Je hebt juffrouw Jansen een half uur geleden al uitgelaten.

HENDRIK Nee. Jawel, maar toen heeft 'ie niks gedaan.
 En ik moest snel terug want, eh, ik moest zelf ook nodig
 en het leek me geen goed idee om naast hem op het grasveldje
 ook te gaan zitten drukken.

LEONIE Dat had ik wel willen zien,
 jij en de juffrouw naast elkaar op jullie hurken.

HENDRIK Ik weet eigenlijk niet of een hond hurken heeft.

LEONIE Die zitten vlak naast zijn lurven.

HENDRIK Ah ja, onder zijn kladden.

LEONIE Precies daar.

HENDRIK Zeg, zullen we anders eerst even een koffietje drinken?

LEONIE En juffrouw Jansen dan?

HENDRIK Die heb ik een half uur geleden toch al uitgelaten.

Drie mede-bewoners reageren, kunnen ook hun stemmen zijn.

SLIEDRECHT Ho ho ho.

SLUITER Die hond mag niet mee de conversatiezaal in hoor!

VAN MOLEN Die heb nog tegen het been
van mevrouw Sliedrecht gepiest.

HENDRIK Toen was 'ie nog een pup.

SLIEDRECHT Alsof puppiepies niet riekt.

SLUITER Hij heeft een halve rol koekjes van me opgevreten.

HENDRIK Die krijgt u van me terug.

SLUITER En hoe zit het dan met de geleden immateriële schade!

HENDRIK Immateriële schade?
Vanwege koekjes?

VAN MOLEN Meneer Sluiter heb PTT.

SLIEDRECHT Dat heet nu KPN.

VAN MOLEN Oh?

SLUITER PTSS!

LEONIE Post Traumatisch Stress Syndroom?

SLUITER Die bedoel ik.

LEONIE Vanwege koekjes?

HENDRIK Vanwege de drank.

VAN MOLEN Het is hoe dan ook verboden voor honden beneden.

HENDRIK Ik zal het onthouden.

SLIEDRECHT Doe dat.

De mede-bewoners / stemmen verdwijnen.

HENDRIK Dat bewijst meteen het nut van mijn nieuwe dagboek.
Dan kan ik nakijken wat ik moet onthouden,
zolang ik maar regelmatig opschrijf wat ik niet moet vergeten.

LEONIE Oh wat leuk ga je weer een dagboek bijhouden?

HENDRIK Ja dat had ik toch al gezegd.

LEONIE Oh?

HENDRIK Hoort erbij hoor, op onze leeftijd,
vergeten we allemaal wel eens wat.

5.

De scène loopt door.

HENDRIK Zo ben ik vergeten de wijn te kopen
voor het etentje met Omanido,
Oud MAar NIet DOod.

Nou ja Evert en Eefje zijn natuurlijk wel dood.
Edward, Graeme, Antoinette, Ria, Leonie en ik leven nog
en Grietje zit er een beetje tussenin,
hoewel ze meer naar de -weldo dan naar de – nido neigt.

Ik heb haar wel uitgenodigd,
voor de vorm, ze zit op de gesloten afdeling,
waar ik trouwens gewoon naar binnen mag,
dus zo gesloten is die afdeling nou ook weer niet.

De zuster zegt dat Grietje het prettig vindt
als je haar wang streelt – dus dat doe ik dan.
Ze zei ook dat het nu echt niet meer lang zal duren,
dus ik neem iedere keer afscheid van haar
alsof het de laatste keer is dat ik haar zie.

HENDRIK Dag Grietje.

GRIETJE Dag mama.

HENDRIK Je bent een taai musje.

GRIETJE Ik ben een meisje,
geen musje.

HENDRIK Natuurlijk meisje,
dat ben je,
dag dag.

LEONIE Waar ga je heen?

HENDRIK Heen?
Ja.
Juffrouw Jansen uitlaten toch?
Je bent wel een beetje warrig vandaag hoor.
Even langs de winkel.
Ik ben wijn vergeten te kopen.
Voor het etentje.

6.

De scène loopt door.

HENDRIK Eerlijk gezegd weet ik niet zeker
 of ik de wijn vergeten ben te kopen.

Soms kijk ik terug in de tijd
en zie ik alleen maar mist.

Mijn tijd is stuk.

Is het heel raar om de slijter te vragen /

HENDRIK / ben ik hier pas nog geweest om zes flessen wijn te kopen?

SLIJTER Als u dat vergeten bent kunt u beter stoppen met drinken.

HENDRIK Dat ga ik dus niet doen.

Ik doe gewoon of mijn neus bloedt.
Twee rood en vier wit.

SLIJTER Zo, bent u daar alweer?

HENDRIK Eh...

SLIJTER U lust ze wel, meneer Groen.

HENDRIK Een pretje is het niet, die vergeetachtigheid
 vooral niet wanneer het bij jezelf gebeurt.

En het went ook niet.

Een beetje oneerlijk vind ik het wel.
Mijn hele leven train ik om dat geheugen soepel te houden
en als je traint, word je ergens beter in,
maar tegen deze aftakeling valt niet op te trainen.

Het is onrechtvaardig.

En ik ben bang.

Ik heb het nog niet eerder durven denken.

Maar ik ben bang.

Het kan niet anders.

Ik ben aan het dementeren.

7.

Hendrik zoekt de ballengooier voor de hond.

HENDRIK Dat is toch vreemd?

Hij kan het niet vinden.

HENDRIK Ik had het net nog.

Hij raakt wat geprikkeld.

HENDRIK Waar heb ik dat ding toch gelaten?

Hij kijkt onder zijn bed.

Leonie op.

LEONIE Da's flexibel!

Hendrik schrikt, stoot zijn hoofd aan de onderkant van het bed.

HENDRIK Au!

LEONIE Oh sorry lieverd.

HENDRIK Ik schrik me het lijf uit.

LEONIE Ik had ook moeten kloppen.

HENDRIK Nee jij hoeft niet te kloppen.

LEONIE Heb je je pijn gedaan?

HENDRIK Weet je nog, van een poosje terug,
dat je minutenlang hebt staan kloppen
maar dat ik Beethoven zat te luisteren,
met de oorwarmers op? Koptelefoon.

LEONIE Ik dacht dat je misschien dood lag te gaan.

HENDRIK Nou precies dus toen zei ik
'voortaan binnen zonder kloppen'.

LEONIE Dat kan ik me niet herinneren.

HENDRIK Nou zo zie je maar.

LEONIE Zo zie je maar wat?

HENDRIK Wat?

LEONIE Waar was je eigenlijk mee bezig?
Ochtendgymnastiek?

HENDRIK Ja ik druk me iedere ochtend vijftig keer op, houd je jong.

LEONIE Echt?

HENDRIK Nee ik zoek die ballenknijper.

LEONIE Oh?

HENDRIK Nee, ik bedoel geen, ik bedoel die overgooier, werpstok, dat ballending.

LEONIE Die je in je hand hebt die?

HENDRIK Die had ik net niet in mijn hand.

LEONIE Lieverd...

HENDRIK Dit kan iedereen overkomen.

LEONIE Zeker.

HENDRIK Jij vergeet ook dingen.

LEONIE Vaak.

HENDRIK Dus.

LEONIE Dus?

HENDRIK Ja wat dus?

LEONIE Ik ga even streng zijn, Hendrik Groen, want met je kop in het zand heb je geen helder zicht: je moet naar de dokter.

HENDRIK Ach.

LEONIE Vergeetachtigheid is één ding, alzheimer of korsakov een ander.

korte pauze

HENDRIK Zou je denken?

LEONIE Daarop zou ik graag willen antwoorden: wat denk je er zelf van?

HENDRIK Ik kan niet anders als ik eerlijk ben dan toegeven dat ik al een tijdje rondloop met de ernstige gedachte

dat ik
aan het
dementeren ben.

LEONIE Heel goed.
De eerste stap is het onder ogen zien.
De tweede stap is...?

HENDRIK Het halve werk?

LEONIE Een afspraak met de dokter maken.

HENDRIK Met de dokter?
Waarvoor?
Grapje. Grapje!
Ook in het aangezicht van de vergetelheid
dient men gevoel voor humor te behouden.

Juist in het aangezicht van de vergetelheid.

Wat blijft er anders over?

korte pauze

HENDRIK Ik meen het,
Leonie,
wat blijft er anders over?

8.

HENDRIK Het leven is een feestje,
 maar je moet zelf de slingers ophangen
 en de wijn kopen...

LIDY Ach meneer Groen
 die slingers doe ik wel voor u.

HENDRIK Je bent een schat.

HENDRIK Vrolijke vlaggetjes hangt ze op,
 als voor een kinderfeestje.

Want je moet vieren wat er nog te vieren valt!

Bij kleurige slingers houdt de vergelijking
met een bejaardenfuif trouwens wel op;

Of nee, nog twee overeenkomsten met een kinderfeestje:

de luiers
en de fles.

Al zit er bij ons wijn in de fles.

Omanido danst misschien niet meer op de tafels,
maar van lekker eten en drinken wordt nog volop genoten.

Oh!

Ik ben de wijn toch niet vergeten?

LIDY De wijn staat in het keukentje.

HENDRIK En het eten?

LEONIE Ik heb een rijsttafel besteld bij de toko.

HENDRIK Ik zit op een nieuwe plek,
 of had ik dat al - nee?

Bergen aan Zee.

Het is anders en toch hetzelfde.
Zo wordt er bijvoorbeeld
net als in Amsterdam-Noord
gezeurd en geklaagd bij het leven.

Of wat er dan nog over is van dat leven.

Schelden, ook, en vloeken,
zemelen en diepe, diepe zuchten.

Beter dan niets, kan je zeggen,
want er zijn er ook
die de dagen doorzwijgen
achter de begonia's.

Tot ze zelf begonia's worden
en verwelken.

Gelatenheid is besmettelijk.
Als je je daar niet tegen verzet
dan ben je verloren.

Ik mis mijn vriend Evert in deze strijd.

Mijn medebewoners kunnen ermee door, jawel hoor,
maar ze zorgen niet voor ophef en vertier.

Krakkemikkig zijn ze. En futloos.
Daar valt geen nieuw Omanido mee op te richten.

Ah. Misschien heb ik er zelf de puf niet meer voor.
Zou kunnen. Als ik heel eerlijk ben.

Met Leonie vorm ik nu een club van twee.
Eigenlijk met juffrouw Jansen erbij een club van drie.

Vier!
Ik moet Frida niet vergeten!

FRIDA Hey opa.

HENDRIK Mijn zonnestraaltje,
bij wie ik altijd weer zin in het leven tank.

FRIDA Shit opa,
ik moet eigenlijk allang thuis zijn.

HENDRIK Maar je bent er pas net.

FRIDA Huiswerk.
Ik kwam alleen even voor een koekje.

HENDRIK Neem er maar twee.

FRIDA En voor juffrouw Jansen.

HENDRIK Niet voor mij?

FRIDA Nog iets meegemaakt vandaag dan?

HENDRIK Helemaal niets.

FRIDA Ik kom snel weer terug
als je dan ondertussen wat meemaakt
kan je me dat volgende keer vertellen.

HENDRIK Dat is goed.

FRIDA Oké, geef me een huggie dan.

Ze omhelst Hendrik en gaat af.

HENDRIK Die omhelzing,
daar kan ik zeker twee dagen op teren.

Alleen jammer dat ze verwacht dat ik wat ga meemaken.

Maar ik heb nog verhalen, van vroeger,
zij smult ervan als ik vertel over kinderen
die in de hoek moesten staan of strafregels schrijven.

Daar kan ze zich niks bij voorstellen.
Ze zegt dat een leraar meteen ontslagen wordt
als hij zo'n straf durft te geven.

Zou dat waar zijn?

Ik weet niet wie er nou het kwetsbaarst is geworden,
de leraren, de leerlingen of de ouders,
maar ik vrees wel dat ik er niet meer zou passen,
in het klaslokaal.

LEONIE Hendrik?

HENDRIK Niet zo brutaal jongedame,
het is meneer Groen voor jou.

LEONIE Gaat het?

HENDRIK Heel goed, dank je, sorry,
ik was met
eh
voor het etentje
mijn speech bezig,
in mijn hoofd. Dus ik was even /

LEONIE / ver weg /

HENDRIK / in mijn gedachten, ja.

LEONIE Leuk, dat je gaat speechen.

HENDRIK Ja, heel leuk.

HENDRIK Heb ik ter plekke verzonnen,
van die speech,
ik weet ook niet zo goed waarom
maar nu zit ik eraan vast.

En ik moest ook nog als een haas naar de slijter
om die zes flessen wijn te halen.

Hij zei niet: 'bent u daar alweer',
dus ik ben vermoedelijk niet eerder geweest.

Of hij is heel discreet.

En nu zit ik al een uur te worstelen met die toespraak
maar die wil niet echt vlotten.

9.

Een kort moment van de toespraak, met applaus, dat even snel weer oplost.

HENDRIK Want ja lieve vrienden,
 op onze leeftijd is er niet veel meer dat vlot;
 wandelgang, gedachtegang, stoelgang;
 alles met een slakkengang. Jaja.
 Dank u, dank u wel.

In het kantoor van de geriater. Scène loopt door.

GERIATER Hoe is de toespraak ontvangen?

HENDRIK Goed. Goed. Heel goed.

GERIATER Dat is mooi.

HENDRIK Heel mooi. Ja.
 Ik weet eerlijk gezegd niet meer wat ik gezegd heb.

GERIATER Wat herinnert u zich nog wel van het etentje?

HENDRIK Iedereen mist iedereen.

GERIATER Ja.

HENDRIK Als je elkaar lang niet hebt gesproken,
 dan kan het weerzien net zo pijnlijk zijn
 als dat het fijn is.

GERIATER In ieder treffen
 wordt het afscheid onvermijdelijker.

HENDRIK Mooi, is dat Goethe?

GERIATER Als dat zo is,
 dan was dat per ongeluk.

HENDRIK Leonie zegt dat ik op de tafel heb gedanst.

GERIATER En dat op uw leeftijd!

HENDRIK En ik weet ook niet meer precies
 hoe ik in mijn kamer gekomen ben.

 Dat is een symptoom, of niet?

GERIATER Ja, maar waarvan?
 Dementie of Chardonnay.

HENDRIK Ik lijd geloof ik liever aan Chardonnay.

GERIATER Haha, ja, nou, ik zal maar direct zijn,
het lijkt mij zeer wel mogelijk
dat het toch een of andere vorm van dementie betreft.

HENDRIK Ja.
Zo ver was ik ook al.

GERIATER Om te weten om welke vorm het gaat,
moeten we nader onderzoek doen.

HENDRIK Bespaar u de moeite,
de vorm maakt me niet zoveel uit.

En daarbij,
die vergeet ik toch weer.

GERIATER Het is ook weinig relevant.
Medicatie is er niet.

HENDRIK Ik ben een hopeloos geval.

GERIATER Mocht er al een doorbraak komen
dan zal het nog jaren duren
voor er een pilletje op de markt komt.

HENDRIK Stel je voor,
om vanuit de grijze mist
een comeback te maken in de wereld.

Kijk je achterom,
dan zie je een gat van een paar jaar.

GERIATER Alcoholisten hebben dat elke ochtend.

HENDRIK Misschien had ik minder moeten drinken,
was ik dan helderder ouder geworden.

GERIATER Misschien ja,
maar waarom zou je dan ouder willen worden?

HENDRIK Is dat wel iets dat een geriater moet zeggen?

GERIATER U vergeet het waarschijnlijk toch weer.

HENDRIK Haha, ja, dat is waar.

GERIATER Heeft u een steunsysteem,
mensen die u kunnen bijstaan?
Een vrouw, kinderen?

HENDRIK Ik heb vorig jaar mijn vrouw begraven.

GERIATER Oh, dat spijt me.

HENDRIK Mij ook. Ze was al heel lang ziek.
Niet lichamelijk, maar -
Gecremeerd, moet ik eigenlijk zeggen,
maar dat klinkt zo onprettig.

Ik ging altijd met haar wandelen
als ik haar ging opzoeken.

Ze hield van bloemen.
Ze heette Rosa. Mooi toch?
Een bloemennaam.

Ik geloof dat ze op het eind van haar leven
best wel gelukkig was, op haar manier.

Dat wil ik in ieder geval graag geloven.

Misschien huppelde in haar gedachten
ons dochtertje Aafke wel mee.

Ze heeft daar dertig jaar gezeten,
in die inrichting.

GERIATER U heeft een dochter dus,
kan zij nog iets voor u betekenen?

HENDRIK Wat zegt u?

GERIATER Uw dochter?

HENDRIK Wat weet u van mijn dochter?

GERIATER Dat zei u,
uw dochter Aafke.

HENDRIK Ik heb liever niet dat u over mijn dochter /

GERIATER /oh, ik

Hendrik staat op en loopt weg.

GERIATER Meneer Groen?
...
Hendrik?

10.

Scène loopt door.

LEONIE Hendrik?

HENDRIK Hm?

LEONIE Zullen we even wandelen.
Frisse neus?

HENDRIK Ja Rosa, goed idee,
zullen we naar de rozentuin?

LEONIE Rosa?

HENDRIK *♪ I beg your pardon² /*

LEONIE Wie is Rosa?

HENDRIK Rosa?
Dat is
nee was
dat was mijn vrouw.

Waarom vraag je dat?

LEONIE Je
het geeft niet hoor
maar
je zei een paar keer Rosa tegen me.

HENDRIK Oh deed ik dat?

LEONIE Het is niet erg.

HENDRIK Dan was ik even in de war.

LEONIE Het maakt echt niets uit.

HENDRIK Nee.
Nee?
Nee.

² *I never promised you a rose garden.*

11.

Scène loopt door. De andere bewoners verschijnen ook al in de scène.

HENDRIK Maar het maakt wel uit.
 Voor mij.
 Voor mij maakt het uit.

Hoe ga ik dement worden?

Zou er een zekere voorspelbaarheid in zitten,
in hoe ver je teruggaat in de tijd,
voor het licht helemaal uitgaat?

Veertig jaar? Zestig? Tachtig?

Kom ik terecht in mijn eigen jeugd,
of die van mijn dochtertje?

Als ik in godsnaam maar niet elke dag
die vreselijke dag moet herbeleven,
die –

 liefst zou ik de rest van mijn dementerende leven
 elke dag over de hei fietsen
 met Aafke in het stoeltje voorop.

Het is het verschil tussen een zielsgelukkige
en een totaal ontredderde oude man.

Hoe ga ik dement worden?

Dat is een vraag die me begint aan te vreten
en tegen de tijd dat ik het antwoord krijg
ben ik de vraag vergeten.

Ik heb een heel gelukkige oude dag
met een paar prachtige mensen om me heen.

Mijn beste vrienden Evert en Eefje
draag ik glimlachend in mij mee.

Ik ga opgewekt naar de eindstreep.

Maar hoe
hoe
hoe word ik een leuke dementerende?

Shit!

12.

Scène loopt door. Hendrik is geagiteerd, onrustig, hij loopt met zijn rollator rond.

HENDRIK Shit!

LEONIE Sinds wanneer zeg jij shit?

HENDRIK Mijn begrafenis!

LEONIE Nou je moet niet op de zaken vooruitlopen Hendrik.

HENDRIK Juist wel.

Een goede voorbereiding is de halve zerk. Werk.

Want als ik dement ben wie weet wat ik dan allemaal wil?

Dat iedereen in het roze moet komen?

LEONIE Fleurig.

HENDRIK Of dat ze mijn overschot in een rieten mandje
de volle zee op moeten drijven
terwijl ze een oud Keltisch lied zingen?

LEONIE Klinkt tot nu toe eigenlijk best authentiek.

HENDRIK Ja maarja dan zeggen ze
'Meneer Groen wist niet wat hij zei,
zo dement als een deur die gekke Henkie',
en dan wordt het 'waarheen leidt de weg'
in een ijskoud crematorium met slappe koffie toe
terwijl ik op de loopband in de vlammen verdwijn.

LEONIE Dat moeten we niet hebben.

HENDRIK Ik moet actie ondernemen.

LEONIE Kijk uit!

Hendrik loopt met rollator en al een bezemkast in.

Leonie verdwijnt, de verpleegkundige verschijnt.

VERPLEEGK Wat doet u nou meneer Groen?

HENDRIK Dat zie je toch, Leonie /

VERPLEEGK / Leonie? /

HENDRIK / ik loop ergens tegenaan.

VERPLEEGK Ik ben Solange.

HENDRIK Ja.

VERPLEEGK De verpleegkundige.

HENDRIK Ja dat weet ik wel.

VERPLEEGK Hebt u uw hoofd gestoten?

HENDRIK Ik zoek een bezem,
dit is toch de bezemkast?
Dan is het toch niet zo raar
dat ik hier een bezem zoek.

VERPLEEGK Dat is helemaal niet raar meneer Groen.

HENDRIK Nou dan, Leo-lange – Solange,
kijk me dan niet zo raar aan.

Hij gaat af met de bezem.

13.

HENDRIK Ik ben aan het tobben.
Teveel aan het tobben.
En ik kan slecht tegen dat getob
over mijn eigen toekomst.

Vroeger ging ik dan lezen,
een boek, of een krant,
maar lezen gaat steeds moeizamer.

De woorden zijn te lang
en gaan dansen.

Nee, dan vroeger.

AAP – NOOT – MIES
WIM – ZUS –

Ja, eens een bovenmeester,
altijd een bovenmeester.

Hendrik op bezoek bij op de gesloten afdeling.

VERPL Meneer De Groen?

HENDRIK Groen, ja.

VERPL Waarom heeft u een bezem meegenomen?

HENDRIK Die
eh
heb ik later nodig
om te
bezemen.

VERPL Het is altijd fijn om enige zelfredzaamheid te zien
bij onze bewoners.
Zeg, u kwam toch altijd voor mevrouw de Boer?

HENDRIK Ja dat klopt ik kwam altijd -
hoezo kwam?

VERPL Nou, eh
mevrouw de Boer is dood.

HENDRIK Dood?

VERPL En ook al begraven.

HENDRIK Sinds wanneer?

VERPL Sinds, eh, dat moet...
bijna twee weken geleden
op een dinsdag
als ik me niet vergis.

HENDRIK Een dinsdag.

VERPL Of een woensdag misschien?

HENDRIK Ja.
Ja.
Waarom heeft niemand mij dat verteld?

VERPL Of toch dinsdag?

HENDRIK Nu heb ik geen afscheid kunnen nemen.
Al begraven!

VERPL Heeft u geen rouwkaart gehad?

HENDRIK Nee.

VERPL Dat vind ik echt heel vervelend voor u.

HENDRIK Terwijl - ik heb die vrouw al die jaren bezocht, trouw!

VERPL Er zijn wel kaarten verstuurd dacht ik.

HENDRIK Mooi is dat.

VERPL Weet u zeker dat u geen –

HENDRIK Natuurlijk weet ik dat zeker!
Die lieve Grietje!
Mag ik anders dan nog even
een laatste keer in haar kamer kijken?

VERPL Dat gaat niet.

HENDRIK Bij wijze van afscheid?

VERPL Er woont al een nieuwe mevrouw.

HENDRIK Zo snel al?

VERPL Het is al twee weken geleden meneer Groen.

HENDRIK Grietje is nog nauwelijks koud
en nu zijn haar spullen al /

VERPL / naar de kringloop, ja.

14.

De scène kan vloeiend doorlopen.

HENDRIK Ik was helemaal in de war.

LEONIE Ach lieverd.

HENDRIK Ze heeft me de rouwkaart
die op het prikbord hing meegegeven.

Hij laat de kaart zien.

HENDRIK Thuis vond ik er nog een.

LEONIE Oh nee.

HENDRIK In een ongeopende envelop
in mijn mandje met post.

Hij laat de kaart zien.

LEONIE Neem het jezelf niet al te kwalijk.

HENDRIK Dat doe ik wel.

LEONIE Dat kan iedereen overkomen.

HENDRIK Maar het overkomt mij.
Domme demente ouwe druif.
Dat was me vroeger nooit gebeurd.
Niemand van Omanido was bij haar afscheid
omdat er
gáten in me vallen.

LEONIE Je bent négentig.

HENDRIK Arme grietje.

LEONIE Niemand van ons loopt zonder gaten rond.

HENDRIK Waarom heeft het leven nou nooit eens een *happy end*?

15.

HENDRIK

Normaal ben ik niet zo emotioneel,
de laatste tijd komen de tranen snel,
of ik voel de behoefte te gaan grommen.

Mijn hele leven was ik toonbeeld van beheersing,
nu is de verstandige bovenmeester
soms opeens verdrietig. Of boos.

Maar ik kom in opstand.

Ik ga niet in mijn laatste jaren
tot een augurkje verzuren, nee,
ik weiger een dement stuk chagrijn te worden.

Dus.

Tijd om er iets positiefs tegenaan te gooien!

Er zijn ook voordelen aan dement worden.

Bijvoorbeeld.

Klimaatverandering? Polarisatie? Rutte 4, 5, 6 en 7?

Gooi maar in mijn pet.

Een pet met een gat erin.

Alles verdwijnt!

Ik heb geen kinderen

meer

ik vertrek alleen.

Nou ja

Met achterlating van Leonie.

En nog een paar heel oude vrienden

die vast nog maar weinig tijd krijgen om te treuren.

En Frida.

Die zal me zich later herinneren.

Vaag.

Als die aardige opa

die steeds gekker ging doen.

Ik zal snel vervagen.

Zoals dat gaat.

En over een paar jaar

herinnert niets meer aan mij.

Hoppa bij de kringloop!

Zoals ik al zei: heel positief!

Alleen over de hond maak ik me zorgen.

Die is nog jong.

Mocht ik helemaal dement worden

en de hond niet meer

van een handtas of een sierkussen kunnen onderscheiden

weet ik veel

dan heeft Leonie beloofd

voor hem te zorgen.

Maarja.

Die is ook al achtentachtig.

Die zal over niet al te lang

ook tot stof of as vergaan.

En een asiel...

ik moet er niet aan denken,

mijn hart breekt.

Ik kan maar één oplossing verzinnen

maar weet alleen niet

of ik het Frida durf te vragen.

16.

De scène loopt door.

FRIDA Wat durf te vragen?

HENDRIK Wat heb je daar?

FRIDA Eerst een huggie.

Ze omhelst hem.

FRIDA Vriendschapsbandje.
Zelf gemaakt.

HENDRIK Wat mooi.

FRIDA Voor jou.

HENDRIK Een armbandje?
Voor een man?

FRIDA Dat is nu heel normaal hoor.

HENDRIK Oh.

FRIDA Nagellak, kan ook gewoon voor jongens.

HENDRIK Ja, misschien, waarom ook niet,
maar laten we maar beginnen met het armbandje
en dan zien we later wel weer verder.

Frida doet het armbandje om.

FRIDA Dan denk je iedere dag aan me.

HENDRIK Moet jij ook niet zo'n bandje dan?
Om aan mij te denken?

FRIDA Ik ben lang niet zo vergeetachtig als jij opa.

HENDRIK Nee dat is ook weer waar.
Nou.
Daar wilde ik het met je over hebben.
Ik ben best wel oud hè?
Dus het zou kunnen dat ik niet zo lang meer leef, en dan /

FRIDA Je mag nog niet dood hoor opa.

HENDRIK Dat ben ik ook niet van plan,
maar als je negentig bent
dan moet je rekening houden met het onverwachte.
En daarbij wordt mijn hoofd ook nogal warrig.

FRIDA Dan moet je naar de kapper.

HENDRIK Vanbinnen. Warrig vanbinnen.
Mijn hersenen raken verstrooid.

FRIDA Dat is niet zo erg hoor.
Ik help je wel, als het nodig is.

HENDRIK Ja.
Ja.
Dat is lief van je.

Korte stilte.

HENDRIK Maar áls ik dan toch
heel onverwachts
per ongeluk doodga,
zou jij dan eventueel, nou,
voor juffrouw Jansen willen zorgen?

FRIDA Ik?

HENDRIK Als je wil?

Frida begint te gillen.

HENDRIK Is dat een ja?

FRIDA Natuurlijk wil ik dat!
Dat is het liefste wat ik wil!

HENDRIK Het allerliefste?

FRIDA Ja!!!

HENDRIK Jeetje het lijkt nu wel
alsof je hoopt
dat ik snel doodga!

Frida schrikt, opeens ernstig.

FRIDA Natuurlijk niet.

HENDRIK Het was een grapje.

FRIDA Geen leuk grapje.

Korte stilte.

HENDRIK Weet je wat we doen,
we gaan extra vaak met juffrouw Jansen wandelen,
dan went hij alvast aan zijn nieuwe baasje.

17.

HENDRIK De juffrouw is een erfenis van Evert,
en ik denk wel eens dat ik zonder die hond nooit buiten zou komen.

Nu maak ik trouw mijn drie rondjes per dag.

Het is meer alsof juffrouw Jansen mij uitlaat dan andersom.

Soms nog wel vaker dan drie keer per dag,
omdat ik soms niet zeker weet of ik al geweest ben.

Maar daar heb ik wat op gevonden!

Ik wacht nu gewoon tot hij piepend voor me staat
met de riem in zijn bek.

Dan zit ik altijd goed.

Eens per week wandelen we met zijn vieren op het strand.
Leonie, Frida, de juffrouw en ik.

Het zijn de mooiste momenten van de week.

Genoeg om dit leven nog lang niet te willen missen.

FRIDA Ik kan het al best goed hè?

HENDRIK Wat?

FRIDA Voor hem zorgen.

HENDRIK Ik geef je een negen voor hond verzorgen.

FRIDA Waarom geen tien?

HENDRIK De tien is voor de meester zelf.

18.

HENDRIK Ik raak de hele dag van alles kwijt.
Het gaat om het moment van wegleggen.
Dat moment verdwijnt dan.
Poef.
Wat ik een kwartier geleden gedaan heb...
geen idee.
Heel frustrerend.

Dan staat er opeens een bezem in mijn kamer
die ik niet herken.

Ik kan dan zo woedend worden.

Op mezelf, ja, maar dan ook op
nou ja
alles, iedereen, de wereld.

Terwijl, wat kan de wereld er nou aan doen
dat mijn gedachten verpoederen?

Ik heb met een boodschappentas gegooid.
Had ik in mijn hand
wist niet meer wat ik ermee moest.

Gooide ik ook nog een vaas om.
Was ik helemaal ziedend.
Wat gebeurt me toch allemaal?

19.

De scène mag doorlopen.

EVERT Ha Henkie.

HENDRIK Evert?

Evert haalt juffrouw Jansen aan.

EVERT Ja, ja, jou heb ik ook gemist hoor, braaf.

Zo.

Heb je een bezem voor me meegenomen?

HENDRIK Nee ik... oh.

EVERT Geef maar.

Veel zand hier.

Hou je toch, in zo'n graf.

HENDRIK Verder wel een mooi plekje.

EVERT Je moet er eerst dood voor zijn,
maar dan heb je ook wat.

Leuk dat je er bent!

HENDRIK Ja.

Heel leuk.

Geen idee hoe ik hier gekomen ben.

EVERT De trein.

HENDRIK Zo.

EVERT Daar heb je nog heel lang staan te hannesen bij de automaat,
maar je kreeg er met geen mogelijkheid een kaartje uit.

HENDRIK Nee?

EVERT Dus ben je maar zonder kaartje ingestapt.

HENDRIK Heb ik zwartgereden?

EVERT Wie had dag gedacht,
de brave hendrik stapt op z'n ouwe dag nog de criminaliteit in.

HENDRIK Ik heb daar geen actieve herinnering aan.

EVERT Heel goed.

Altijd ontkennen.

HENDRIK Ja.
Haha.
Maar nee.
Ik kan het me echt niet herinneren.

EVERT Nee.
De mist?

HENDRIK Eerst de mist
en dan het donker.

EVERT Dat is de volgorde ja.
Ik voel me vereerd dat je dan nog wel aan mij denkt.

HENDRIK Hoe zou je het vinden als ik bij je in de buurt zou komen liggen?

EVERT Nu?

HENDRIK Nee niet nu.

EVERT Ik wou al zeggen Henkie,
daarvoor heb je nog iets te veel adem in het lijf.

HENDRIK Als ik al die adem opgeademd heb,
tot de laatste adem aan toe. Dan.

EVERT Natuurlijk, gezellig, kom erbij!
En neem een flesje jenever mee,
het is nogal een dooie boel hier.

HENDRIK Dan is dat geregeld.
Check.

EVERT Als je 's nachts maar niet gaat spoken hè?

HENDRIK Dat kan ik niet beloven.

EVERT Ik vond het fijn dat je op bezoek was.
Maar nu moet je terug naar huis Hendrik,
het wordt koud, en al vroeg donker.

HENDRIK Ik kom terug.

EVERT Je weet me te vinden,
ik ga nergens heen!

20.

De scène loopt meteen door. Evert verdwijnt, Leonie verschijnt. De tijd ertussen bestaat niet.

LEONIE Daar ben je!

HENDRIK Waar ben ik?
Hier.
Hier ben ik.

LEONIE Waar was je nou de hele dag?

HENDRIK Uit.

LEONIE Uit?

HENDRIK ik ben een grote jongen.

LEONIE Het is niet prettig als je zo lang wegblijft
en niemand weet waar je bent.

HENDRIK Ik ben je kind niet.

LEONIE Ik mag me toch wel zorgen om je maken?

HENDRIK Jij mag alles,
maar ik zou toch liever hebben dat je dat niet deed.

LEONIE Nee, nou ja,
you can't always have what you want, hè.

HENDRIK Je krijgt de groeten van Evert.

LEONIE Van Evert?

HENDRIK De juffrouw en ik zijn bij hem langs geweest.

LEONIE Bij Evert?

HENDRIK Ja, nee, ik weet dat 'ie dood is hoor.
Op de begraafplaats bedoel ik.
Ik was het lijstje afgegaan
met overleden vrienden en geliefden
en toen dacht ik: laat ik eens bij Evert langs.

LEONIE Dat is attent.

HENDRIK Ik wilde ook bij mijn dochter langs,
maar haar grafje is al heel lang geleden geruimd.

Ze is jarig vandaag. Mijn kleintje.
Nou ja klein: drieënzestig zou ze zijn geworden.

Kan je je dat voorstellen?

LEONIE Och Hendrik
nee
nee, dat kan ik me niet voorstellen.

HENDRIK Nee hè.
Nee.
Ik ook niet.

21.

- GERIATER U had een vraag over *Social Trials Dementie*.
- HENDRIK Oh ja?
Oh ja.
Ja.
Dat heb ik hier op een geel briefje staan.
Belangrijk, staat erachter.
Met twee uitroeptekens.
- GERIATER Dan is het heel belangrijk.
- HENDRIK Dat is in ieder geval zeker.
- GERIATER Het is een *trial*, dat wil zeggen een experiment,
met zorg en ondersteuning
voor mensen met dementie en hun naasten.
- HENDRIK Oh.
- GERIATER Misschien precies iets voor u dus.
- HENDRIK Ik ben er niet zo happig op dat er op me geëxperimenteerd wordt.
- GERIATER Nee.
- HENDRIK En dement ben ik ook nog lang niet.
- GERIATER Nee?

Toch vond u het belangrijk.
Twee uitroeptekens.
- HENDRIK Twee, ja, dat moet ik toegeven.
- GERIATER Als u het woord experiment even kunt vergeten.
- HENDRIK Dat moet wel lukken,
vergeten gaat me vrij goed af.
- GERIATER Het gaat om maatregelen die ervoor moeten zorgen
dat mensen langer prettig in hun eigen omgeving kunnen blijven,
bijvoorbeeld met behulp van een vertrouwenspersoon.
- HENDRIK Oh! Ja dat was het.
Ik moest Leonie vragen of ze mijn vertrouwenspersoon wilde worden.

22.

De scène loopt direct door.

LEONIE Gut Hendrik dat wil ik wel maar...

HENDRIK Ik wil je totaal niet tot last zijn natuurlijk.

LEONIE Ach schat je bent me nooit tot last,
ik weet gewoon niet of ik het kan /

HENDRIK / de geriater denkt dat jij een uitstekende vertrouwenspersoon zal zijn /

LEONIE / of wat een vertrouwenspersoon moet doen.

HENDRIK Dat kunnen we samen overleggen.

LEONIE Nou, ja, dan, leuk.
Heb ik iets omhanden.

Maar niet gaan lopen piepen en mekkeren hè!

HENDRIK Ik beloof dat ik mijn uiterste best zal doen
om een vrolijke, makkelijke, niet-mekkerende demente te worden.

LEONIE Dat wil ik maar horen.

HENDRIK Al kan ik dat niet honderd procent garanderen natuurlijk.

LEONIE Streven doet leven.

HENDRIK Weet je,
eigenlijk ben je allang mijn vertrouwenspersoon.

LEONIE Maar jij ook de mijne.

HENDRIK Nog wel.

23.

Hendrik met zijn dagboek in handen.

HENDRIK Het lukt me al een tijd niet meer
om elke dag te schrijven, dat komt ook
omdat de dagen steeds meer op elkaar beginnen lijken.

Soms probeer ik via de tv-gids uit te vinden
welke dag het vandaag is.

Dan zoek ik op tv een niet-dagelijks programma
bijvoorbeeld *Expeditie Robinson*
en kijk voor welke dag dat geprogrammeerd staat.

Leonie houdt erg van dat programma
maar ik haak meestal na een kwartiertje af;
dan snap ik er niks meer van.

Ik hou meer van knokfilms.

Ja. Dat had ik ook niet achter mezelf gezocht.
Films met woeste achtervolgingen,
en schietpartijen en flink wat doden en gewonden.

Past niet bij deze brave bovenmeester hè?

Misschien, zegt Leonie –

LEONIE is het om je angst voor de dood te bezweren.

HENDRIK Maar ik ben helemaal niet zo bang voor de dood.
Ik ben negentig.
Dan is angst voor de dood vreselijk onhandig.
Wel ben ik bang dat ik groezelig word.

Zie ik veel om me heen.
Platgetrapte sloffen, verschillende sokken,
overal vlekken, vlekken, vlekken.

We morsen wat af hier, met zijn allen,
en dat kan natuurlijk gebeuren,
maar dan trek snel je discreet iets schoons aan.

Langdurige vlekken getuigen van luiheid,
nonchalance en gebrek aan zelfrespect.

Een zure walm krijg je er ook van.

Dan kan je beter dood zijn.

LEONIE Ach.

HENDRIK Oude mensen verzorgen zichzelf vaak slecht.

LEONIE Maar om nou de dood
boven een zuur walmpje te verkiezen.

HENDRIK Wil jij erop toezien
dat ik een beetje netjes blijf?
Wanneer, nou ja,
de dementie mijn decorum opvreet?

LEONIE Ik zal mijn uiterste best doen.

HENDRIK Ze zal haar uiterste best doen.
Fijn.
Maar ja.
Is dat genoeg?
En ze kan nog altijd eerder doodgaan dan ik.
Je weet het niet.
Ik ben een taaie.

Gelukkig heeft ze me nog nooit in een luier gezien.
Ik jaag er tegenwoordig wel een pak per dag doorheen.

Daar zal ik me dan ook overheen moeten zetten.

Ik heb nog een lange weg te gaan.

24.

Scène loopt door.

VERPL Meneer Groen.

HENDRIK Ja?

VERPL U zocht ik.

HENDRIK Nou dat treft,
hier ben ik.

VERPL U heeft nog een bezem.

HENDRIK Wat moet ik met een bezem?

VERPL U had een bezem meegenomen.

HENDRIK Ik ben toch geen heks?

VERPL Uit de bezemkast.

HENDRIK Waar heeft u het over?

VERPL U heeft een bezem geleend
uit de gemeenschappelijke bezemkast.

HENDRIK Nee.

VERPL Jawel, en die bezem moet nog terug.

HENDRIK Niet waar.

VERPL Wel waar, meneer Groen.

HENDRIK Nietes.

VERPL Welles.

HENDRIK Nietes.

VERPL Wilt u niet zo kinderachtig doen.

HENDRIK Je doet zelf kinderachtig stomme kut!

25.

De scène loopt door.

LEONIE Wát zeg je nou?

HENDRIK Zei ik iets gek?

LEONIE Er vliegt de laatste tijd steeds vaker een
eh
kutje over tafel
ja
of een gvd'tje.

HENDRIK Is dat zo?

LEONIE Hm.

HENDRIK Ik merk het zelf niet eens.

LEONIE Misschien moeten al die woorden
die je in je leven ingeslikt hebt
er allemaal nog even uit.

HENDRIK Ik heb soms halverwege een zin
dat ik niet meer weet waar die eh...

LEONIE Ja?

HENDRIK ...ook alweer naartoe moest.
Misschien, als je zou willen,
zou je af en toe mijn dagboek na willen lezen?

LEONIE Ik ga je niet censureren hoor.

HENDRIK Nee, nee, alleen
of er geen al te grote onzin in staat.

Frida neemt het gesprek over, Leonie af.

FRIDA Waarin staat?

Hendrik schrikt. Zijn dagboek vliegt uit zijn handen.

FRIDA Oepsie.

HENDRIK Waar kom jij ineens vandaan?

FRIDA Ik had echt geklopt hoor.

HENDRIK Staat er hier opeens een ninja achter me.

Frida raapt het boek op en geeft het terug aan Hendrik.

FRIDA Ben je een boek aan het schrijven?

HENDRIK Over wat ik allemaal meemaak.

FRIDA Sta ik er ook in?

HENDRIK Ja jij en dit komt er ook in.

FRIDA Misschien ga ik ook een dagboek schrijven,
dan kom jij er bij mij in.

HENDRIK Dan blijf ik een beetje,
ook als ik er niet meer ben.

FRIDA Ik zit ook al op tiktok.

HENDRIK Tip top top
Frida lust graag drop,
tip tap top
de datum heeft een hoedje op.

Frida af.

HENDRIK Waar ben ik eigenlijk?

Of beter nog,
wanneer?

De tijd heeft stil gestaan.

Korte stilte.

HENDRIK Frida?

Korte stilte.

VERPL Meneer Groen.

HENDRIK Frida?

VERPL U heeft nog een bezem.

HENDRIK Wat moet ik met een bezem?

VERPL U had een bezem meegenomen.

HENDRIK Ik ben toch geen heks?

VERPL Uit de bezemkast.

HENDRIK Hebben wij dit gesprek niet al lánɡ gehad stomme trut?

De actrice die de verpleegkundige speelt, blijft op scène, maar is nu Leonie.

VERPL Hendrik?

HENDRIK Sorry ik ben even /

VERPL / geeft niets /

HENDRIK / wazig.

VERPL Zullen we een frisse neus gaan halen?

HENDRIK Leonie?

VERPL Ja natuurlijk Hendrik,
je herkent me toch nog wel?

HENDRIK Nee ja natuurlijk Leonie ja.

VERPL Gaat het met je?

HENDRIK Ik ben helemaal in de war vandaag.

VERPL Je hebt je sokken ook binnenstebuiten.

HENDRIK Het voelt steeds vaker
alsof ik zelf binnenstebuiten ben.

VERPL Misschien moet je even gaan liggen.

Frida weer terug, met feesthoedje op. De andere acteurs verschijnen ook.

FRIDA Gaat het opa?

HENDRIK Misschien moet ik even gaan liggen.

FRIDA Maar je bent er net!

HENDRIK Ja haha grapje van opa.
Wat heb je een leuk hoedje op.
Och, natuurlijk, gefeliciteerd!

FRIDA Je hebt het onthouden!

HENDRIK Natuurlijk heb ik het onthouden!
Zoiets belangrijks als de verjaardag van Frida
dat kan ik natuurlijk niet vergeten.
Ik heb wel op vier plaatsen briefjes in alle kleuren opgehangen.

Ik wist alleen niet zeker of ik wel mocht komen.

FRIDA Waarom zou je niet mogen komen?

HENDRIK Nou,
vanwege de Corona natuurlijk.

FRIDA Maar dat is toch helemaal niet meer?

HENDRIK Niet?

FRIDA Dat is echt al eeuwen geleden opa.

HENDRIK Net als polio.

FRIDA Als wat?

HENDRIK We hadden vroeger allemaal ziektes,
als polio en kinkhoest en mazelen enzo.

FRIDA Daar kan je nu allemaal een prikje voor krijgen.

Berger, een medebewoner, is er opeens.

BERGER Wij bejaarden zijn altijd de pineut.

HENDRIK Ja ja, het was beter geweest
als dat virus vooral peuters uitkoos.

BERGER Nee, nee, natuurlijk niet.

HENDRIK En baby's.

BERGER Wat hebt u toch een vreemd gevoel voor humor meneer Groen.

HENDRIK Vroeger zijn er op mijn school
een broertje en een zusje overleden.
Aan de mazelen. Of een andere kinderziekte.
Iets dat voorkomen had kunnen worden.
De ouders hadden hun kinderen niet laten inenten.
Lieten het liever aan god over.

Dezelfde god die mijn kleine meisje
op haar fietsje de sloot in heeft laten rijden.

Die god hou ik liever buiten de deur.

De scène loopt gewoon door.

FRIDA Wil je taart?

HENDRIK Oh taart, ja, lekker.

Verkley, een medebewoner, is er nu ook.

VERKLEY Als je maar geen rauwe vleermuizen eet.

HENDRIK Rauwe vleermuis?

FRIDA Haha, nee, slagroomtaart!

VERKLEY Rauwe vleermuis ja daar krijg je het van.

HENDRIK Ik zal het de kok zeggen.

FRIDA Zo leuk dat je er was.

HENDRIK Ja.
 Was?
 Ik ben er toch nog?

Van achter klinkt de moeder van Frida.

MOEDER Wie is daar?

FRIDA Het is opa weer,
 hij was het cadeau vergeten.

HENDRIK Wat ben ik vergeten?

BERGER Het lijkt wel oorlog.

FRIDA Je hebt toch wel een cadeau meegenomen?

LEONIE Oorlog?

HENDRIK Cadeau?

VERKLEY Ja met die avondklok en *ausweis bitte*.

FRIDA Wil je taart?

Leonie is er nu ook.

LEONIE De oorlog was anders een stuk erger.

HENDRIK Taart ja, lekker.

BERGER Erger?

FRIDA Zo leuk dat je er was.

VERKLEY Voor de joden, ja.

HENDRIK Ik ben je cadeau vergeten.

BERGER Maar niet voor ons.

FRIDA Cadeau?

LEONIE Ik vind het een onsmakelijke vergelijking.

HENDRIK Ik had het net hier nog.

BERGER Nou ja.

FRIDA Maar ik ben toch niet jarig.

VERKLEY We leven in een vrij land.

HENDRIK Niet?

LEONIE Hendrik zeg jij nou ook eens wat.

HENDRIK Wat?

FRIDA Gekke opa.

HENDRIK Ik?

LEONIE BERGER en VERKLEY Ja jij ja!

HENDRIK Hou toch eens op met dat gelul allemaal tegelijk!

FRIDA Opa?

HENDRIK En we eten toch godverdomme helemaal geen vleermuizen?

Leonie en Hendrik zijn alleen over.

LEONIE Hendrik, lieverd, het is goed.

HENDRIK Het is helemaal niet goed!

LEONIE Je moet gewoon even rusten.

HENDRIK Ik moet helemaal niks!

LEONIE Kom, kom maar,
ik breng je wel even naar je kamer.

26.

Bij de geriater.

GERIATER Hoe gaat het nu met u?

HENDRIK Vandaag gaat het goed,
 morgen moet nog komen
 en over gisteren hebben we het niet meer.

GERIATER Kent u de uitdrukking:
 ‘komedie is tragedie plus tijd’?

HENDRIK Laten we hopen dat ik genoeg tijd heb dan!

GERIATER En uw vertrouwenspersoon?

HENDRIK Leonie.

GERIATER Doet ze het een beetje goed?

HENDRIK Ik vertrouw haar nog steeds.

GERIATER Dat is een goed teken.

HENDRIK Ik heb haar gevraagd
 of ze me wil helpen met mijn dagboek.

LEONIE Oh, daar overval je me een beetje mee.

HENDRIK Ik schrijf steeds onsamenhangender,
 snap mijn eigen zinnen vaak niet meer
 en maak heel veel fouten.

 Maar ik wil er niet mee stoppen.

GERIATER Wie schrijft, blijft.

HENDRIK Je mag nee zeggen hoor.

LEONIE Nee, nee, ik vind het juist een eer.
 Alleen ben ik nooit zo’n ster geweest in spelling enzo.

HENDRIK Het gaat vooral om de inhoud.
 Jij kent me goed
 en deze dagen, nou ja,
 snap jij soms beter wat ik bedoel dan ik zelf,
 meer vaak dan soms eigenlijk.

 Dus misschien kan je,
 wanneer het te onsamenhangend wordt,
 er een leesbaar geheel van maken.

LEONIE Dan hebben we eens in de paar dagen dagboekoverleg,
kan ik vragen wat je bedoelt met sommige dingen.

HENDRIK Als ik dan zelf nog maar weet wat ik bedoel met die dingen.

LEONIE En zo niet, dan is het maar zo.

HENDRIK Dan is het maar zo.
Het is zoals het is.

GERIATER U heeft in ieder geval een goed steunsysteem.

HENDRIK Zeker. Heb ik bij de IKEA gehaald,
televisiemeubel, driezitsbank, steunsysteem.

GERIATER Nee, ik bedoel /

HENDRIK / ik weet wat u bedoelt.

GERIATER Het is vrij zeldzaam, op uw leeftijd.
Bij de meeste mensen
zijn de meeste mensen dan weggevallen.

HENDRIK Ik ken meer doden dan levenden.

GERIATER Dat is onvermijdelijk.
Mist u ze?

HENDRIK Soms. Ja. Natuurlijk.

EVERT Dan kom je d'r toch gezellig bij?

HENDRIK Ik vind het nog te vroeg.

EVERT Je hoeft er niet op te wachten hè.
Ik ben er ook uitgestapt
toen ik vond dat het mooi geweest was.

De anderen verschijnen.

EVERT Het dode hout dient te worden gesnoeid!
Dat is de natuur hè.
Als jij zo om je heen kijkt, in dat tehuis van je,
vind je dan ook niet
dat de tuinman soms wat te lang op zich laat wachten?

HENDRIK De oude Inuit wandelden
als hun tijd gekomen was
de iglo uit, de sneeuwstorm in
om nooit meer terug te keren.

Ik weet niet of dat waar is
maar het is een mooi verhaal.

EVERT Ja.

HENDRIK Ik mis je.

EVERT Dat gaat wel over hoor.

HENDRIK Ja?

EVERT Alles gaat over met de dood.

HENDRIK Ja.
Ik zie dat je been d'r ook weer aan zit.

EVERT Ik was niet van plan me in de dood
aan de fysieke beperkingen van het leven te houden nee.

GERIATER Bent u bang voor de dood?

HENDRIK Alleen voor de manier waarop.

GERIATER Daar kan ik u bij helpen.

HENDRIK Ik heb al een bandje om met 'reanimeer-mij-niet'
en eentje met 'intensive-care-mij-niet'.

Zelf gemaakt. Van een postbode-elastiek.

GERIATER Ik weet niet of dat rechtsgeldig is.

HENDRIK Ik hoef niet met kunst en vliegwerk
in leven gehouden te worden.

Terwijl ik in die omstandigheden het liefst dood wil.

GERIATER Daar zijn we nog niet.

Ik bedoel, ik kan u niet beter maken,
maar u nog wel een paar acceptabele jaren geven,
of in ieder geval maanden.

HENDRIK Oh, en als ik op de dementenafdeling beland:
géén cliniclowns!

GERIATER Juist.

HENDRIK Het risico bestaat dat ik in de onschuld van mijn dementie
de cliniclown wurg met zijn eigen bretels.

GERIATER Staat genoteerd.
Nog iets anders?

HENDRIK Ik hoop gewoon dat ik een beetje een gezellige demente wordt.

Jammer genoeg ga ik dat nooit weten.

Er zijn al wel een paar mensen geweest
die zeiden dat ik de laatste tijd wat bot ben.

LEONIE Minder braaf.

HENDRIK Word ik op de valreep dan toch nog
wat ik mijn hele leven had willen zijn!
Iemand die durft te zeggen waar het op staat!

LEONIE Je vloekt ook meer de laatste tijd.

HENDRIK Ik vloek meer,
maar ik lach ook meer!
Laatst op het strand
had ik mijn broek binnenstebuiten
en de zakken zaten vol met snoepjes.

FRIDA Die hebben we allemaal opgegeten.

GERIATER Laten we hopen dat dat³ een voorbode is,
maar het is moeilijk te voorspellen.

HENDRIK Welke middelen staan er tot uw beschikking
mocht ik een wat meer zwartgallige demente worden?

GERIATER Mocht u woedeaanvallen of huilbuien krijgen,
dan onderdrukken we die meestal tamelijk succesvol
met een cocktail van valium en Largactil.

HENDRIK Toch nog aan de drugs.

GERIATER Ha. Ja.

HENDRIK Mocht het zover zijn,
probeert u dan eerst wat andere cocktails op me uit?

GERIATER Wat bedoelt u?

HENDRIK Nou, een *tequila sunrise*, of een *sex on the beach*.

GERIATER Hahaha, ja, dat beloof ik.
Bij woede of verdriet
eerst een, wat zei u?

HENDRIK Een *sex on the beach*.
En neem er dan zelf ook een.

GERIATER Dat zal ik doen.
Wel stiekem, meneer Groen,

³ Die vrolijkheid / het lachen.

want deze medicijnen horen thuis bij de alternatieve geneeskunde en daar doet de verzekering moeilijk over.

HENDRIK Fuck de verzekering.

Ze moeten allebei lachen.

27.

Op een tomaatrode scootmobiel scheurt Meneer Hoogdalen op.

HOOGDALEN Groentje!

HENDRIK Meneer Hoogdalen?

HOOGDALEN Nou dat scheelt,
u herkent me nog!

HENDRIK Natuurlijk.

HOOGDALEN Je weet het niet hè, tegenwoordig.
Ze vallen met bosjes de nevels in, die oudjes.

HENDRIK Jaja, het schijnt,
maar wat een leuke verrassing!
Bent u hier helemaal heen gereden?

HOOGDALEN Nee mijn zoon heeft me met de takel gebracht
en me voor de deur afgezet.

Vanavond komt hij me weer ophalen.

En in de tussentijd
karren wij de accu's leeg.

Ik was er zó aan toe.

Eindelijk weer eens op stap met meneer Groen!

HENDRIK Ja.
Wacht.
Ik kom er aan!

Hendrik pakt zijn scootmobiel.

Ze racen, als bikers over route 66, of als in een Franse film uit de jaren zestig, met hun scootmobiels.

28.

De scootmobiel houdt halt voor een pauze.

HOOGDALEN Pilsje, meneer Groen?

HENDRIK Nou, meneer Hoogdalen,
dat sla ik niet af.

Meneer Hoogdalen tovert een klein koelboxje tevoorschijn en haalt er twee blikjes bier uit.

HENDRIK Proost.

HOOGDALEN Op ons.

God, wat heb ik die ritjes gemist zeg.

HENDRIK Even mijn hoofd uit.
Maar dan op een fijne manier.

HOOGDALEN Ik heb ook twee broodjes ham meegenomen.

Gehannes met het koelboxje.

HOOGDALEN Krijg nou wat.
Heb ik ze toch nog op het aanrecht laten liggen.

HENDRIK Zulke dingen overkomen mij dagelijks,
maar ik heb een systeem.

HOOGDALEN Dat is goed, een systeem.
Wanneer men de controle dreigt te verliezen
dient men de controle
systematisch weer, eh,
onder controle te krijgen.

HENDRIK Het is met briefjes.

Roze briefjes zijn voor dingen die ik moet kopen.
Gele briefjes zijn voor dingen die ik moet doen.
Blauwe briefjes zijn gebruiksaanwijzingen.
Lichtgroene briefjes zijn voor codes en dergelijke;
pincodes, bankrekeningnummer, wachtwoorden.

HOOGDALEN Gezellig al die kleurtjes.

HENDRIK Ik vind het maar niks
om mijn geheugen uit te besteden
aan papiertjes.

HOOGDALEN Positief denken, Hendrik,
altijd zoeken naar de fleurige kanten.

HENDRIK Ik moet niet vergeten nieuwe briefjes te kopen.

Hoogdalen vindt een zak chips in de koelbox.

HOOGDALEN Ach kijk!
 Chips dan maar, meneer Groen?

Hij haalt de zak chips tevoorschijn.

HENDRIK Heerlijk.
 Lauw bier, koude chips,
 en een plekje in de bleke zon.

HOOGDALEN Wat wil een mens nog meer.

29.

Hoogdalen verdwijnt, Leonie verschijnt, de scène loopt zonder onderbreking door.

HENDRIK Ik had je best als broer willen hebben.

LEONIE Wie?

HENDRIK Wie?

LEONIE Ik probeer me echt geen zorgen te maken,
maar als jij de hele dag weg bent
zonder dat iemand weet waarheen /

HENDRIK / ik was
ik heb een ritje gemaakt.

LEONIE Zit er daarom een deuk in je scootmobiel?

HENDRIK Daar kon ik niks aan doen!

De gemeente heeft nieuwe betonnen paaltjes neergezet.
Recht voor de deur!

Die kon ik me niet herinneren
maar dat kon ook niet
want die waren er eerst niet.

Dus dat heeft niks met dementie of wat dan ook te maken.

LEONIE Heb je wel een fijne dag gehad?

HENDRIK Maar met infrastructuur, wat?, ja, heerlijk,
alsof ik even in een andere wereld was.
Al vraag ik me nu wel af
of het echt gebeurd is.

Of gedroomd.

Of dat alles weer door elkaar loopt
in mijn hoofd.

Dit ga ik ook weer vergeten.

LEONIE Schrijf het dan maar gauw op.

HENDRIK Ja?

LEONIE Dan kan je het nalezen.
En dan weet je dat het gebeurd is,
ook wanneer je het vergeten bent.

30.

- HENDRIK Ik word onvoorspelbaar.
- Vroeger was meneer Groen de gelijkmatigheid zelve,
 maar dat is niet meer.
- De ene dag ben ik al doodmoe bij het opstaan
 sleep ik me de uren door,
 de andere dag sta ik fluitend op,
 haal ik met gemak het late journaal.
- Energiehuishouding, noemt de zuster het.
- VERPL Verpleegkundige.
- HENDRIK Oh ja.
- Er is geen peil op te trekken.
- VERPL U heeft wat medebewoners
 een tik met de liniaal gegeven.
- HENDRIK Oh ja?
- VERPL Strenge bovenmeester Groen.
- HENDRIK Dan zullen ze het er wel naar gemaakt hebben.

Er verschijnt een winkelbeveiligder.

- WINK. BEV Meneer Groen.
- HENDRIK Ja?
- WINK.BEV Wat heeft u daar in uw zak?

Hendrik haalt een tube mayonaise uit zijn zak.

- HENDRIK Een tube mayonaise?
- WINK.BEV U mag niet stelen hè.
- HENDRIK Ik weet echt niet hoe die daar gekomen is.
- WINK.BEV Het geeft niet.
- HENDRIK Mijn handen doen soms maar wat.
- WINK.BEV Mijn moeder stopte ook zonder nadenken
 van alles in haar zakken, toen ze dement was.
- HENDRIK Ik ben niet dement.
- WINK.BEV Oh, neem me niet kwalijk.

HENDRIK Tenminste, nog niet.
 Ik ben verstrooid.

De winkelbeveiliger verdwijnt.

VERPL U bent inderdaad behoorlijk verstrooid meneer Groen.

HENDRIK Ja.
 Op het dementé af.

Ze moeten lachen. De verpleegkundige verdwijnt.

HENDRIK Ik heb in de kist met speelgoed van Aafke
 een schoolbordje met krijtjes gevonden.

 Als er in mijn hoofd een kermis aan de gang is
 dan ga ik tekenen op dat bordje.

 Dat maakt me rustig.

Hij tekent.

HENDRIK Veel meer dan poppetjes met handen als harken
 en huisjes met puntdaken krijg ik niet uit mijn vingers.

 Qua tekenkunst ben ik al terug bij af.

Hij tekent rustig verder.

 Als de dood me komt halen,
 ga ik zonder tegenstribbelen mee.

31.

Leonie klopt aan.

LEONIE Zullen we beneden een bakje koffie doen?

HENDRIK Heerlijk.

LEONIE Wacht even, die haren van jou.

Ga maar zitten.

Leonie kamt Hendriks haren.

HENDRIK Vanmorgen kwam mijn eigen gezicht me vreemd voor.

LEONIE Dat heb ik bijna elke dag.
Dat ik in de spiegel kijk en denk
ben ik dat?

Gerimpelde wangen, slome ogen,
die mond die besluiteloos een beetje open staat.

HENDRIK Ga je nog wat zeggen of niet, mond!

LEONIE Als ik mijn ogen dicht doe
zie ik heel iemand anders,
iemand die allang niet meer bestaat
maar die ik in mijn hoofd nog ben.

Een jong meisje,
met een heel leven nog vol beloftes.

HENDRIK Dat meisje zie ik ook
als ik naar jou kijk.

Leonie is klaar met kammen.

LEONIE Zo.
Je ziet er weer toonbaar uit.

HENDRIK Wacht.

Hendrik haalt zijn haar door de war.

HENDRIK Zo kan ik echt niet naar beneden.

Leonie lacht, begint weer te kammen.

HENDRIK Neem de tijd, lieve schat.

32.

HENDRIK Geluk is altijd kwetsbaar.

Ik was met mijn vrouw in Rome
nog voor Aafke.

Prachtige stad, leuk hotel,
lief gezelschap.

Maar ik had drie dagen lang
ontzettende kiespijn,
hoeveel aspirientjes ik ook slikte.

En van die aspirientjes
kreeg ik weer last van mijn maag.

Eén klein gaatje in een kies
en al het geluk waait het raam uit.

De geriater op.

GERIATER En soms is het geluk vlakbij
maar kun je het niet pakken.

HENDRIK Ja.
What de fuck.
Zou Frida zeggen.

De geriater kijkt rond.

GERIATER Fleurig hoor,
u hebt uzelf alles op een briefje gegeven?

HENDRIK Zonder briefjes ben ik reddeloos verloren.

GERIATER Hebt u het gevoel dat het erger wordt?

Hendrik geeft de geriater de tube mayonaise.

GERIATER Mayonaise?

HENDRIK Ik vrees dat de gesloten afdeling naar me lonkt.

GERIATER Ik weet niet of een tube fritessaus
als officieel symptoom geldt.

HENDRIK Weet u, ik ben in een ander tehuis, bij een vriendin,
wel twintig keer op de gesloten afdeling geweest.

Maar hier nog nooit.

GERIATER Zullen we er dan eens samen gaan kijken?

HENDRIK Hm.
 Ja.
 Binnenkort.
 Goed?

GERIATER Dat is goed.

Geriaters verdwijnt, Leonie verschijnt.

HENDRIK Ik hoop dat het er minder deprimerend is
 dan de gesloten afdeling waar Grietje zat.

LEONIE Wat doe je jezelf aan Hendrik?

HENDRIK Dat weet ik nog niet, Leonie.

33.

HENDRIK Eerste op mijn wensenlijst
voor als ik op de dementenafdeling kom:

Troostdieren.

De mobiele knuffelboerderij van de Swiffers Hoeve
brengt op verzoek dieren langs
die door ons, oudjes, geaaid en geknuffeld mogen worden.

Konijnen, cavia's, geitjes,
een enkel varkentje,
en, dat vind ik verrassend,
kippen en ganzen.

Hou die maar uit mijn buurt.

Beesten met snavels vertrouw ik niet.

Als kind heeft een kip ooit een ster in mijn brillenglas gepikt.
Nog een geluk dat ik een bril op had.
Anders had ik de rest van mijn leven met een lapje gelopen.
Ter verdediging van de kip moet ik er wel bij zeggen
dat ik haar aan één vleugel had opgetild.

Frida op.

FRIDA *What de fuck opa.*
Dat is dierenmishandeling.

HENDRIK Dat was de tijd, lieverd,
kippen voelden toen nog niet zoveel als nu.

FRIDA Dat is echt niet waar.

HENDRIK Tegenwoordig zijn ze ook zo snel op hun teentjes getrapt.

FRIDA Kippen hebben geen tenen.

HENDRIK Niet?
Nou.
Dan is er toch niets aan de hand?

FRIDA Ik moet ook meteen naar het ziekenhuis.

HENDRIK Wat?
Nu meteen?
Waarom?

FRIDA Nee opa, niet meteen,
met m'n teen.

HENDRIK Ik word doof.

FRIDA M'N TEEN!

HENDRIK Ja ik hoorde je wel.
 Wat is er met je teen?
 Heeft iemand erop getrapt?

FRIDA Die staat scheef,
 dus die gaan ze recht zetten.

34.

Scène loopt door - Frida weg, Leonie op.

HENDRIK Ik word doof.

LEONIE Er is niks mis met je oren.

HENDRIK Kan ze beter na laten kijken.
Ik ben al naar Beter Horen geweest,
maar ze waren gesloten.

LEONIE Je bent drie dagen terug ook al geweest.

HENDRIK Oh ja?

LEONIE Er was niks mis met je oren.

HENDRIK Ik ben het vergeten.

LEONIE Als je veel vergeet
heb je ook veel te doen,
en als je veel te doen hebt
verveel je je niet.

HENDRIK Dat is misschien waar.

LEONIE Wat je in ieder geval niet moet vergeten...

HENDRIK Wat?

LEONIE Zie – het gele briefje hier
hier
en hier

je hebt er zelfs een op je ontbijtbordje geplakt.

HENDRIK Het etentje van Omanido.

LEONIE Ja!

HENDRIK Heel leuk!
Het zal wel eens mijn laatste kunnen worden!

LEONIE Nou.
Dan moeten we maar zorgen
dat dat etentje onvergetelijk wordt.

Ze moeten lachen.

35.

Laat in de nacht / vroeg in de ochtend.

Hendrik hoort de stem van Aafke (Frida). Maar hij ziet haar niet.

AAFKE *stem*
Papa kijk!

HENDRIK Aafke?

AAFKE *stem*
Ik kan fietsen!

HENDRIK Heel goed lieverd.

AAFKE *stem*
Papa!

HENDRIK *zingt*
Ja ik kijk al.

AAFKE *stem*
Kijk dan!

HENDRIK Papa kijkt al, schat.

AAFKE *stem, geschrokken*
Papa?

HENDRIK Aafke?

AAFKE *stem, paniek*
Papa, help!

HENDRIK Aafke!
Aafke waar ben je!

Hendrik, in paniek, probeert Aafke te vinden.

Een schoonmaker op.

SCHOONM Meneer?

HENDRIK Heeft u mijn dochter gezien?

SCHOONM Het is nog veel te vroeg, meneer,
bezoekuur is pas later.

HENDRIK Bezoekuur?

SCHOONM Iedereen ligt nog te slapen.

35.

De scène loopt meteen door.

Bij de Geriater.

GERIATER Het geheugen van iemand met dementie,
 brengt hem gemiddeld zo'n vijftig jaar terug in de tijd.

HENDRIK Dan gaan we dus terug naar rond 1970.

GERIATER Vertel eens,
 wat deed u zoal toen?

HENDRIK Ik was hoofdonderwijzer op een basisschool.
 Ik was getrouwd met Rosa.
 En, nou ja, rond die tijd
 onze dochter
 Aafke
 hm
 Rond 1970

Rond die tijd worstelden mijn vrouw en ik
met het verlies van onze dochter
Aafke.

GERIATER Uw dochter is overleden.

HENDRIK Ze was
 vier.

GERIATER Dat is jong.

Er dwarrelt een bloem uit de lucht.

HENDRIK Met haar fietsje in de sloot gereden
 en verdronken.

Mijn vrouw en ik dachten allebei
dat de ander op haar lette.

Een buurman zag het fietsje in de sloot liggen.

Ik heb hem al duizend keren

sorry

ik heb hem al duizend keren
aan zien komen lopen
met mijn dode meisje in zijn armen.

Er dwarrelt nog een bloem uit de lucht.

GERIATER Wat verschrikkelijk.

HENDRIK Ja.

GERIATER Een leven lang pijn.

HENDRIK Ja.
 Een leven lang pijn.
 Een leven lang zelfverwijt.

Er dwarrelt nog een bloem uit de lucht. En nog een.

HENDRIK En nu ben ik bang dat ik
 gemiddeld vijftig jaar zei u hè?
 Ik hoop dat ik wat verder terug mag
 als het zover is
 zodat ze nog leeft

De stem van Aafke, vrolijk, een verre echo klinkt.

 AAFKE Papa!

Er dwarrelen bloemen uit de lucht.

HENDRIK Aafke.

GERIATER Dat hoop ik ook voor u.

Er dwarrelen heel veel bloemen uit de lucht.

36.

De scène loopt door.

LEONIE Hendrik heb jij die besteld?

HENDRIK Ik?
Wat?
Ja! Voor jou!

LEONIE Wat mooi!

HENDRIK Honderd rozen!

LEONIE En twee kamerplanten.

HENDRIK Ook nog?

LEONIE Waar heb ik dit aan verdiend?

HENDRIK Voordat ik definitief de weg kwijtraak
wil ik je bedanken voor je goede zorgen.

LEONIE Maar dat doe ik met liefde, Hendrik.

HENDRIK Ik geef je ook met liefde deze bloemen,
lieve vertrouwenspersoon.

LEONIE Dank je wel.
Het zijn prachtige bloemen.

HENDRIK Jij bent zelf prachtig Eefje.

Je hebt me de mooiste weken
van de laatste halve eeuw van mijn leven gegeven.

Dat klinkt behoorlijk lang, hè,
die halve eeuw.

Die verliefde weken met jou, Eefje.
waren eindeloos kort.

Toen kreeg je een beroerte.

Maar waar had ik het over?

Ach ja - de rozen zijn voor nu
en de planten zodat je nog eens aan me denkt
als ik dood ben.

Of netjes opgeborgen.

LEONIE Ach Hendrik...

HENDRIK Ach Eefje
nee
Leonie
Sorry wat stom
Ik kan mezelf wel voor de kop slaan!

Ik wil dit niet
Ik kan dit niet
Ik lust dit niet!

LEONIE Wat lust je niet?

HENDRIK Bloemkool!

LEONIE Wat?

HENDRIK Met dat gore papje!

Hier weer in de verwarring. Hendrik kan hier iets kapot gooien.

37.

De scène loopt door.

Hendrik springt op.

HENDRIK Ik lust het niet!

Een bord valt op de grond in scherven.

Leonie even op.

LEONIE Hendrik wat doe je nou?

HENDRIK Sorry, ik was...
even blackout,
ik was in vroeger geloof ik.

Evert even langs.

EVERT Heel goed Hendrik,
een beetje reuring in de tent!

HENDRIK Gister wandelde ik met juffrouw Jansen naar het strand,
kwam ik langs een vijvertje.

Jongens!

Op het gras
vlak naast het water
zaten twee kleine kinderen te spelen.

Jongens hé!

Het bloed trok weg uit mijn hoofd.

Kom onmiddellijk van dat gras af
en achter dat hekje hier!

Ik geloof dat ik een beetje boos klonk.

Een van de kindjes
begon meteen te huilen.

Vader van de kindjes op.

VADER Zeg wat moet dat?

HENDRIK Oh ik /

VADER Wat moet jij met mijn kinderen?

HENDRIK Nee ik
vroeg alleen of ze

eh
achter het hekje verder wilden spelen.

VADER Waar bemoei jij je mee?

HENDRIK Ja. Nee.

VADER Ga tegen je eigen kinderen schreeuwen.

HENDRIK Luister eens heel goed meneer,
mijn dochtertje is verdronken, ja,
met haar fietsje de sloot in gereden,
de allerliefste van mijn leven,
een huilende buurman droeg
mijn kletsnatte Aafke in zijn armen,
ik dacht dat mijn vrouw op ze lette
en zij dacht, hè, en nu zie ik uw kinderen
hier zo vlak bij het water en

Hendrik begint te huilen.

VADER Ja.
Nou.
Sorry.
Maar
jeetje
daar kunnen mijn kinderen toch niks aan doen?

HENDRIK Zulke domme dingen,
zulke domme
domme dingen.

38.

De scène loopt meteen door.

De moeder van Frida met Frida op.

MOEDER Meneer Groen?

Hendrik droogt snel zijn tranen, herstelt zich.

HENDRIK Ja?

MOEDER De moeder van Frida.

HENDRIK Ja, natuurlijk.
Ha Frida.

MOEDER Ze vertelt altijd zulke leuke verhalen over u.

HENDRIK Oh ja?
Wat dan?

FRIDA Nou, over die keer dat je in je badjas
naar de supermarkt was gegaan.

HENDRIK Oh.
Je moet niet al mijn domme dingen vertellen hoor.

FRIDA Ik heb niet alles verteld hoor.

HENDRIK Gelukkig maar.

FRIDA Bijvoorbeeld dat je pizza in de oven had gezet
maar vergeten was hem uit de doos te halen.

HENDRIK Ah.
Fijn dat je dat niet verteld hebt.

FRIDA Toen kwamen er allemaal rooksignalen uit de oven!

HENDRIK Gelukkig had ik de batterijen uit de brandmelder gehaald.

MOEDER Oh?

HENDRIK Nee, grapje, natuurlijk niet,
veiligheid boven alles.

MOEDER Gelukkig maar.

HENDRIK Denk ik.

FRIDA Mama wil juffrouw Jansen ontmoeten.

HENDRIK Ja, die is...
juffrouw Jansen!

MOEDER Ze komt toch in ons huis wonen binnenkort.

FRIDA Het is een mannetje.

HENDRIK Nou ja, eerst moet ik nog dood hèn.
Juffrouw!

MOEDER De juffrouw is een reu?

HENDRIK Het is een gekke wereld.
Juffrouw Jansen!
Waar is 'ie nou?

FRIDA Juffrouw Jansen!

Juffrouw Jansen komt aangerend.

HENDRIK Ah, daar zal je hem hebben.

FRIDA Hij luistert al goed naar mij hèn mama.

39.

LEONIE En.

Hendrik kijkt Leonie afwachtend aan.

LEONIE Hoe was het?

Hendrik kijkt Leonie afwachtend aan.

LEONIE Je was toch naar die afdeling?

Hendrik kijkt Leonie afwachtend aan.

LEONIE Naar de gesloten afdeling?

HENDRIK Ik was naar de gesloten afdeling.

LEONIE En?

HENDRIK Het viel me niet tegen.

LEONIE Nee?

HENDRIK Het stonk er niet.

Nou ja.

Een beetje.

Naar oude mensen.

LEONIE Dat hou je toch.

HENDRIK Ja, daar valt weinig aan te doen,
of je moet al die bejaarden op straat zetten.

LEONIE Wel lekker rustig.

HENDRIK Het was er schoon en opgeruimd,
bloemetjes op tafel, muziekje.

Twee dames waren aan het sjoelen,
dus af en toe vloog er een schijf door de kamer.

En een oudere heer zong om de paar minuten
een paar regels uit Brandend Zand, van Anneke Grönloh.

LEONIE Nou ja je kan niet alles hebben.

HENDRIK Ik vond het confronterend,
maar tegelijk ook geruststellend.

LEONIE Dat is goed.
Toch?

HENDRIK Als het lukt, Leonie,
dan wil ik graag vrolijk dement worden.

LEONIE We kunnen de weg ernaar toe
in ieder geval vrolijk proberen te houden.

HENDRIK Ja.
En anders wil ik dat iemand me uit mijn lijden verlost.

LEONIE Dat is heel vrolijk ja.

HENDRIK Ik heb nu nog veel plezier in het leven hoor.
Dus ik waag het erop.
Ik ga voor een happy end.

LEONIE Je weet het natuurlijk nooit zeker, Hendrik,
maar ik durf er wel een flesje wijn op te zetten
dat jij een happy demente wordt.

HENDRIK Die weddenschap staat
en voor de zekerheid geef ik je de fles wijn alvast voor als ik verlies,
en dan geef jij me alvast de fles voor als ik win
en dan drinken we ze binnenkort samen op.

40.

HENDRIK Ik weet niet meer wat er is gebeurd.

Ik kan me nog herinneren
dat ik met juffrouw Jansen naar buiten ging.

Daarna zit er een gat in mijn geheugen.

LEONIE Weet u nog waar je hebt gewandeld?

HENDRIK Ik weet niet eens meer
dat ik heb gewandeld.

LEONIE Misschien bij het speeltuintje?

Directeur van het verzorgingstehuis is er, een dag later. De tijd loopt door elkaar.

DIRECTEUR Goedemorgen meneer Groen.

HENDRIK Goedemorgen.

Een voorbijganger, met juffrouw Jansen.

VOORBIJG Is dit uw hond?

HENDRIK Daar ben je!

DIRECTEUR Ik heb vernomen dat u gisteren
uw hond bent kwijtgeraakt.

VOORBIJG U was opeens weg.

HENDRIK O?

VOORBIJG Terwijl de kids nog
met uw hond aan het spelen waren.

HENDRIK Nou ja, kwijtgeraakt.

LEONIE Wat fijn dat u op hem gepast heeft.

HENDRIK Hij was even weggelopen,
maar ik heb hem meteen weer teruggevonden.

DIRECTEUR Mij is een wat andere versie ter ore gekomen.

Evert verschijnt ook.

EVERT Verdomme Henkie,
ik heb je die hond gegeven
zodat hij een beetje op je kan passen.

HENDRIK Wie heeft dat gezegd?

LEONIE Neem de volgende keer mij maar mee.

HENDRIK Ja.

LEONIE Of Frida.

HENDRIK Het spijt me.

EVERT Moet je hem niet kwijtraken natuurlijk!

HENDRIK Nee.

DIRECTEUR Als u niet meer in staat bent voor uw hond te zorgen,

EVERT Mooie boel.

DIRECTEUR dan moeten we samen zoeken naar een oplossing.

HENDRIK Als die oplossing eruit bestaat
dat de juffrouw weg moet
dan is dat geen oplossing.

EVERT Rustig maar Hendrik.

DIRECTEUR Zo'n vaart zal het niet lopen.

LEONIE Het komt goed.

LEONIE, DIRECTEUR Niemand pakt zomaar de juffrouw van u af.

EVERT Die hond vindt jou altijd wel terug hoor.

LEONIE Ik hou wel een extra oogje in het zeil.

DIRECTEUR Samen komen we er wel uit.

HENDRIK Ja?

LEONIE, DIRECTEUR, EVERT Komt goed.

HENDRIK Komt goed.
Ja.
Maar voor hoe lang?

EVERT Schenk eerst maar eens een wijntje voor ons in.

HENDRIK Ik schonk twee glazen in
maar toen ik me omdraaide was Evert verdwenen.
Heb ik ze allebei maar leeggedronken.
Daar ga je, ouwe grappenmaker.

EVERT Proost.

41.

HENDRIK Is mijn dagboek nog een beetje leesbaar?

LEONIE Ik moet eerlijk zijn; je gaat wel achteruit.

Soms klopt het niet helemaal.
En af en toe klopt het helemaal niet.

HENDRIK Maar best leuk geschreven al zeg ik het zelf.

LEONIE Heel leuk.

Ja.

Maar het wordt af en toe een beetje onsamenhangend.
Er ontbreken vaak woorden.
Gelukkig heb je me de meeste dingen al wel verteld.
Soms al een paar keer.

Dus dan weet ik wel wat je bedoelt
als je het een beetje rommelig opschrijft.

Het is geen straf hoor,
om je dagboek na te kijken.

En soms wat aan te vullen.

HENDRIK Ik had vroeger ook veel nakijkwerk.

Gek is dat.

Nu raak ik soms hele zinnen kwijt.

De meeste woorden zitten nog wel in mijn hoofd hoor,
maar ik krijg de luikjes niet meer open.

En dan uren later valt het gezochte woord
onaangekondigd
uit je hersens, voor je op tafel.

Koalabeertjes.

LEONIE Koalabaartjes?

HENDRIK Ja.

Laat maar.

Ik weet ook niet meer wat daarmee was.

KAMSTRA Er zijn bij bosbranden in Australië
achtduizend coronabeertjes omgekomen.

HENDRIK Wat zegt u?

KAMSTRA Volgt u het nieuws niet?

HENDRIK Coronabeertjes?

LEONIE Hendrik?

KAMSTRA Van die grijze ja wat ja beertjes
die beestjes die alleen ja wat
van die soort mentholblaadjes eten.

HENDRIK Koalabeertjes.

KAMSTRA Coronabeertjes.

HENDRIK Koalabeertjes.

LEONIE Hendrik?

KAMSTRA Dat zeg ik.

HENDRIK Niet.

KAMSTRA Zelig.

HENDRIK Het zijn koalabeertjes.
Koalabeertjes!

LEONIE Hendrik?

HENDRIK KOALABEERTJES!

Korte stilte.

HENDRIK Sorry.

LEONIE Het geeft niet.

HENDRIK Toch sorry.

LEONIE Soms, heel soms, zou ik graag doen
eventjes
alsof er helemaal niks aan de hand is.

HENDRIK Ja.

Als ik straks op de gesloten afdeling kom ben ik al zover heen
dat ik me dit allemaal ook niet eens meer realiseer.

LEONIE Lieverd, het spijt me, maar
vind je het goed om het even ergens anders over te hebben?

HENDRIK Aftakeling hoort bij het leven
en ik ben er ook best een beetje benieuwd naar,
maar al met al lijkt het me ook nogal ontluisterend.

LEONIE Het is voor mij soms ook een beetje veel.

HENDRIK Ja.
Nee.

Ja.
Natuurlijk.

LEONIE Dat is egoïstisch van me.

HENDRIK Nee, nee, er zijn nog genoeg andere dingen in het leven.

LEONIE Ja?

HENDRIK Vanavond Expeditie Robinson op tv!

LEONIE Ja.

HENDRIK En volgende week het etentje van Omanido.

LEONIE Ja.

HENDRIK En weet je wat?

LEONIE Wat?

HENDRIK We kunnen nog altijd dansen.

Ze dansen. De tijd verandert. Leonie wordt Eefje.

42.

Scène loopt door. Ze dansen. Het is een terugwijzing naar de eerste dans, op het begin, en tegelijk ook een vooruitwijzing naar de laatste dans op het eind.

EEFJE De tijd is mild voor je geweest, Hendrik.

HENDRIK Jij mag er ook nog zijn Eefje.

EEFJE Je bent een zeer aantrekkelijke negentiger.

HENDRIK Ik zie regelmatig mannen die hun nek verdraaien om je na te kijken.

EEFJE Niet overdrijven Hendrik.

HENDRIK Was ik nog maar negenentachtig, dan wist ik het wel.

EEFJE Praatjesmaker.

HENDRIK Dan sleurde ik je zo mijn bed in.

EEFJE Ik moet weer eens gaan.

HENDRIK Ja.

EEFJE Kusje.

HENDRIK Kusje.

Eefje / Leonie af.

HENDRIK Dag Eefje.

Hendrik alleen, in grote eenzaamheid.

43.

HENDRIK Toen ik nog een klein jongetje was
zat ik op een katholieke lagere school.

Met paters.

Ik ging elke zondag naar de kerk.

Een keer was er een bisschop
voor iets belangrijks
hij had geen baard maar verder
leek hij sprekend op sinterklaas.

Geen goed teken.

Het was nog maar kort daarvoor
dat mijn moeder me had verteld dat sinterklaas niet bestond.

Ik was ernstig teleurgesteld in de grotemensenwereld.

Ik vreesde dat het niet lang zou duren
voor ze me zouden vertellen
dat god ook niet bestond.

Ik twijfelde toch al aan hem.

Vanwege het verhaal van die ark van Noach.

Ik had namelijk gelezen
dat er wel tienduizend verschillende soorten lieveheersbeestjes zijn.

Had Noach die dan allemaal verzameld
voor het begon te regenen?

Nee, bij deze god klopte er iets niet.

Ben nog jaren op zondag naar de kerk gegaan,
meer uit gewoonte dan overtuiging.

Toen Aafke verdronk
is mijn god ook verdronken.

44.

Scène loopt door.

HENDRIK Aafke?
 Aafke!

Hij ziet een onbekende mevrouw.

HENDRIK Mevrouw?
 Heeft u Aafke gezien?

MEVROUW Wie?

HENDRIK Aafke!

MEVROUW Die ken ik niet.

HENDRIK Mijn dochtertje.

MEVROUW Wat doet u in mijn tuin?

HENDRIK Ik zoek Aafke!

MEVROUW Die vindt u niet in mijn tuin hoor.

HENDRIK Uw tuin?

MEVROUW Hup, mijn tuin uit.

HENDRIK Ik heb het over mijn dochtertje!

Een onbekende meneer komt erbij staan.

MENEER Die is helemaal van de waps.

HENDRIK Ik dacht dat ik mijn dochtertje hier gezien had.

MENEER Die is veels te oud voor een dochtertje.

MEVROUW Er is hier helemaal niemand in de tuin.

MENEER Misschien moet je de politie bellen.

HENDRIK Nee, nee, dat is nergens voor nodig ik –

Leonie komt eraan.

HENDRIK Leonie!

MEVROUW Wie?

LEONIE Hè hè, daar ben je.

HENDRIK Was je me aan het zoeken schat?

LEONIE Ja een beetje wel,
 je bent al drie uur op pad.

HENDRIK Tjee wat gaat de tijd toch snel.

MENEER Die is van de waps hoor.

LEONIE Ja, fijn, dank u.

HENDRIK Ik ging alleen even naar de bakker.

MEVROUW Neemt u hem weer mee?

LEONIE Ja.
 Kom, Hendrik,
 je bent steenkoud geworden
 we gaan naar huis.

45.

HENDRIK Mijn dagboek wordt steeds onsamenhangender.
Zodra de mist even optrekt
probeer ik mijn gedachten onder woorden te brengen.
Maar die woorden ontglippen me steeds vaker.
Als ik nou
niks zinnigs meer op papier krijg
Leonie
wil jij mijn dagboek dan netjes afmaken?

LEONIE Zo ver is het nog niet.

HENDRIK Nee, maar /

LEONIE / Lui zweet is gauw gereed, Hendrik,
je doet maar een beetje meer je best.

HENDRIK Maar ik /

Een beetje boos.

LEONIE Kom op!
Je gaat het nu nog niet opgeven
hoor je me?

46.

HENDRIK De spullen die me dierbaar zijn
heb ik tegenwoordig altijd bij me
in het mandje van mijn rollator.

Borstel en krijtjes
springtouw
mok van Evert
vogel van Eefje
puzzel van Aafke.

Dan kan ik niets kwijtraken.

Er kijkt wel eens iemand verbaasd in mijn mandje
een vreemde kan natuurlijk niet begrijpen
waarom die dingen belangrijk voor mij zijn.

Ik ga het ook niet allemaal uitleggen.

47.

Midden in de nacht.

HENDRIK Leonie?
 Leonie?

De Zeeuw, slaapdrongen, in pyjama op.

DE ZEEUW Meneer Groen?
 Wat doet u hier?

HENDRIK Ik kwam even – oh,
 maak ik je wakker, mijn excuses,
 ik wist niet dat je ziek was.

DE ZEEUW Ziek, ik ben niet –
 Het is vier uur.

HENDRIK Een normaal mens ligt om vier uur niet in zijn nest.

DE ZEEUW Vier uur 's nachts.

HENDRIK Nee, haha, het is, oh
 ja
 vandaar dat het buiten zo donker is.

DE ZEEUW Gaat het wel meneer Groen?

HENDRIK Het spijt me
 ik wilde
 het spijt me dat ik je wakker hebt gemaakt.

DE ZEEUW Dat geeft toch niet,
 dat is heel menselijk hoor,
 vergissen.

HENDRIK U heeft een heel mooie pyjama.

 PORTIER Is deze hond van u?

 HENDRIK Nee mijn hond ligt gewoon boven in de mand.

 PORTIER Iemand heeft hem bij de supermarkt gevonden.

 HENDRIK Midden in de nacht?

 PORTIER Wat? Nee, zonet.

 FRIDA Opa!

LEONIE Koalabeertjes.

 HENDRIK Hoe kan ik nou mijn hond vergeten?

FRIDA Waar blijf je nou!
HENDRIK Frida?
FRIDA We zouden gaan wandelen.
HENDRIK Midden in de nacht?
FRIDA Hahaha gekke opa.
HENDRIK Ik moet nodig een nieuwe klok hebben.

DIRECTEUR Het wordt toch wel een beetje ernstig
als u bij het uitlaten uw koalabeertje vergeet.

HENDRIK Wie heeft me verraden?

LEONIE Koalabeertjes.

DIRECTEUR U kunt er niets aan doen.

HENDRIK Ik was alleen een boodschapje halen.

DIRECTEUR Het is die rotziekte.

HENDRIK U mag juffrouw Jansen niet van me afpakken.

FRIDA Ik kan je toch helpen opa.

HENDRIK Het mag niet!
Het mag niet!
Ik kan hem niet missen!

LEONIE Koalabeertjes.

FRIDA Kom maar juffrouw
kom maar kom maar ja
braaf ja

DIRECTEUR We zijn alleen maar bezorgd.

FRIDA Ik kom je om de dag ophalen.

LEONIE Koalabeertjes.

FRIDA Dan wandelen we samen,
jij en ik en de juffrouw
gaan we naar het strand.

Hendrik steeds zachter.

HENDRIK Nee nee nee.

FRIDA We zien je morgen alweer.

Frida af met juffrouw Jansen.

HENDRIK Ik weet niet meer wie ik kan vertrouwen.

LEONIE Koalabeertjes.

HENDRIK Wat?

LEONIE Koalabeertjes!

48.

Deze scène mag vreemd, dromerig. Het mag een stemmenspel zijn.

- HENDRIK Het was een vreemde
 maar prachtige dag,
 ik ben er erg van in de war
 en het duurt nog wel even
 voor ik weer uit de war ben
 denk ik
 het was zo lief allemaal.
- LEONIE Misschien loopt het etentje een beetje uit,
 dus het is verstandig
 wat extra luiers bij je te steken.
- HENDRIK Hoelang duurt dat etentje dan?
- LEONIE Tot een uur of zes.
- HENDRIK Moet ik zes uur achter elkaar eten?
- LEONIE Geen zorgen, het komt goed.
- HENDRIK Is het ver lopen?
- LEONIE We gaan met het busje.
- HENDRIK Beneden staat inderdaad een busje,
 we vertrekken en na een poosje
 stappen tot mijn verbazing
 Ria en Antoine in!

De stem van Ria.

- RIA Hé Hendrik, jij ook hier!
- HENDRIK En opeens snap ik het
 dit is natuurlijk een uitje van Omanido.

De stem van Antoine.

- ANTOINE Gezellig!
- HENDRIK En ja hoor,
 even later stappen ook Edward en Graeme in.
- HENDRIK Gezellig zeg, nu alleen Evert nog!
- LEONIE Evert is dood hè,
 dat weet je toch?

HENDRIK Natuurlijk, nee, Evert gaat het niet meer halen vandaag,
ik zag hem laatst nog op de begraafplaats.

De stemmen lachen voorzichtig.

HENDRIK Het is een flink eind rijden
als we stoppen
heb ik geen idee waar we zijn.

Het ziet er feestelijk uit
overal hangen slingers.

De stem van een jonge vrouw klinkt.

JONGE VR Zo leuk u weer te zien meneer Groen,
u ziet er geen dag ouder uit.

HENDRIK Ja, haha, nou.

HENDRIK Er komen steeds meer mensen binnen
en de meeste ken ik wel, denk ik,
maar de namen...

LEONIE Het is een reünie, Hendrik.

HENDRIK Oh?

LEONIE Omanido heeft een reünie voor je georganiseerd.

HENDRIK Oh?

LEONIE Van je oude huis.

HENDRIK Oh!
Ja!
Hartstikke leuk!
Alleen, eh...
alleen

Hendrik fluistert tegen Leonie.

HENDRIK Ik weet niet zo goed meer wie het allemaal zijn.

LEONIE Ik zeg je de namen wel voor.

HENDRIK Voorzeggen!
Dat mag toch niet?

LEONIE Vandaag wel lieverd.

HENDRIK O, goed dan, als jij het zegt.

HENDRIK Er komt een hele optocht bekenden langs,
ik krijg het er warm van, van al die mensen.

Hendrik krijgt een glas wijn in zijn handen geduwd.

HENDRIK Iemand duwt me een glas wijn in handen
en ik moet voorzichtig zijn die niet in vier slokken op te slobberen.

Hendrik slobbert de wijn in vier slokken op.

Antoine houdt een toespraak. Misschien niet alleen stem, maar ook fysiek aanwezig.

ANTOINE Beste Hendrik.
Lieve Hendrik.
Dit had je natuurlijk wel verwacht
dat je eindelijk eens in het zonnetje gezet zou worden.

HENDRIK Ik had helemaal niks verwacht.

Zacht, beleefd gelach.

ANTOINE Je hebt ons enige tijd geleden verteld
dat het leven steeds waziger wordt.

Voordat de mist helemaal niet meer optrekt
willen wij van Omanido je bedanken.

Misschien heb je het niet altijd in de gaten Hendrik
maar jij hebt een heel belangrijke rol gespeeld in ons leven.

Jij hebt ons geleerd dat iemand die oud is
niet alleen niet dood is
maar ook niet ongezien is
niet onbelangrijk is.

Jij hebt ons geleerd dat wij waardige
en waardevolle oude mensen zijn.

Geen dor hout!

Jij hebt ons geleerd dat wij mensen zijn
die iets te vertellen hebben,
plezier maken,
en wijsheid uitstralen.

En oké, soms ook domheid.

Dat we niet weggestopt willen worden.

En vergeten.

Wij beslissen over ons eigen leven.

Jij, Hendrik, was de grote motor.
De grote inspirator.

En ik waarschuw je
jij gaat nu niet heel bescheiden lopen doen
dus zeg mij na:

Ja Antoine
daar heb je gelijk in.

Korte stilte.

LEONIE Zeg het dan: ja, daar heb je gelijk in.

HENDRIK Ja.
Daar heb je
wel een beetje gelijk in.

Gelach.

ANTOINE Dus, lieve Hendrik,
in het bijzijn van al je vrienden
en bekenden hier

en vast ook onder het toezien oog
van jouw dierbaren in de hemel

heb ik de eer
en het genoegen
jou namens iedereen
voor de eeuwigheid
en ook daarna

te benoemen tot erelid
van Omanido.

Gejuich. Applaus.

Champagne.

De scène komt tot rust.

HENDRIK Ik kreeg een oorkonde,
een glas champagne in mijn hand,
iedereen kwam me feliciteren.

Evert zat me even verderop toe te grijnzen,
Eefje gaf me drie zoenen.

Ik werd wakker in het busje,
had geen idee waar ik was.

En nu zit ik in mijn kamer te kijken
naar een prachtige oorkonde

dank je wel Omanido
dank je wel voor je mooie toespraak Antoine
dank je wel
Leonie
dank je wel
voor

voor

ja

en nu

ben ik moe

en ik

ik

voel me niet helemaal lekker.

49.

LEONIE Ik kan het niet meer volgen.

Ze geeft Hendrik het dagboek.

HENDRIK Oh.
Alle letters zijn door elkaar gaan krioelen.
Dat is niet netjes van ze.

LEONIE Misschien kunnen we /

HENDRIK / nee.

Het is mooi geweest.

Jij moet het afmaken.
Alsjeblieft?

Jij weet beter
wie ik ben
en wat ik wil
dan ikzelf.

50.

LEONIE Dus nu schrijf ik voor jou.

Ik zal je dagboek afmaken
in jouw geest
en in jouw woorden.

Ik weet nog niet wat een mooi moment is
om het laatste woord op papier te zetten.

We zien wel.

HENDRIK Er wordt op mij gewacht in de klas.

LEONIE Je kan je klas niet laten wachten.

FRIDA Zelfs al ben je gek
je bent toch nog lief, opa.

LEONIE Ach schat.

FRIDA Nou.
Zolang opa niet huilt
hoeven wij ook niet te huilen,
goed?

HENDRIK Goed zo Aafke,
troost jij je moeder maar,
lachen moeten we.

Lachen!

HENDRIK Leonie?

LEONIE Hendrik?

HENDRIK Misschien is het
nou ja
misschien is het verstandig
om nu afscheid te nemen.

LEONIE Ik wil geen afscheid van je nemen.

HENDRIK Nee. Ik ook niet van jou.
Maar ik denk dat ik het straks niet meer kan.

Dus misschien is het fijn afscheid te nemen,
alsof het de laatste keer is dat we elkaar zien.

Korte stilte.

HENDRIK Dag
 lieve Leonie.

LEONIE Dag
 lieve Hendrik.

Korte stilte.

HENDRIK Dag Kitty.
 Fijn dat je weer beter bent.

LEONIE Weet je wat het vandaag voor dag is?

HENDRIK Het is maandag.
 We gaan rekenen en topografie doen.

LEONIE Het is je verjaardag.
 Je wordt vandaag eenennegentig jaar.

 Ik heb een cadeautje voor je meegebracht.

HENDRIK Wat attent van je Mieke.

Hij wijst op het pakje.

HENDRIK Is dat voor mij?

LEONIE Ja.

Hij pakt het uit, het is een hoed.

HENDRIK Mooi.

Hij zet de hoed op.

LEONIE Hij staat je goed Hendrik,
 wat ben je toch een mooie man.

HENDRIK Jammer dat ik al getrouwd ben hè.

Leonie moet lachen.

Hendrik staat op, kijkt zoekend om zich heen.

HENDRIK Kom eens, Aafke.

Aafke (Frida) op.

HENDRIK Ah, schat, daar ben je.

Hij spreidt zijn armen, maakt een kleine buiging, neemt Aafke in zijn armen.

Hij kijkt naar Leonie.

HENDRIK De volgende dans is met jou Eefje.

51.

Over het podium danst Hendrik met zijn dochter Aafke. De tijd loopt door elkaar. Er is het hier en nu van Hendrik, het toen en daar van zijn toen nog levende dochter, het dan en daar van het einde, waarin Hendriks hoofd opgaat in de Nevel.

EINDE